د سحر امید

لیکنه: [illegible]

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سرلیک	مخ
دَ کتاب پېژندنه	۷
دَ لیکوال پېژندنه	۸
دَ موندلو درک	۹
خصوصي مننه	۱۰
ترون	۱۱
خپلې خبرې	۱۳
سریزه (دَسحر امید) عزیز قریشي	۱۷
سریزه (دَ ابراش خټک شاعري) رحمت شاه سائل	۲۱
نعت شریف	۲۸
دعا	۳۰
بغاوت	۳۱
غزل (دَ شین غر په سر تپه شوم چې خیبر ته ورسي)	۳۳
غزل (زهٔ خو وایم ځان مې بې او زړهٔ مې بې، وایه کنه تهٔ چې بې که نهٔ مې بې)	۳٤
غزل (لواغر او خړ خیبر چې یادومه په غزل کښې)	۳۵
غمونه	۳۷
اخلاق	۳۹
غزل (داچې په ما پورې خندا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې)	٤۰
تذبذب	٤۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع	٤٢
تپې	٤٣
غزل (چې دَ غضب کاتۀ نګار وکړي، ورته به پلار دَ چا اظهار وکړي)	٤٦
چېلینج	٤٧
سرۀ ګلونه	٤٨
انتظار	٥٠
پېغله افغانۍ	٥١
غزل (نۀ مني قدغن زړۀ مې لیدۀ غواړي)	٥٢
غزل (دَرقیب ګوته برملا مه نیسه۔ زړۀ مې دَ اور په لمبو بیا مه نیسه)	٥٣
سیم و زر	٥٤
غزل (څۀ دې کړم دَ خو دې کړم دا څۀ کوې)	٥٥
غزل (دیدنونه به نن وۀ شي او که نه، دا زخمي زړۀ به مې ښۀ شي او که نه)	٥٧
سودا	٥٩
خطا	٦١
مسافر	٦٢
پښتو	٦٣
غزل (هغه چې په کاته شي دا زړۀ مې داسې داسې)	٦٥
نظم مستقبل دَ پاکستان	٦٦
مظلوم	٧١
غزل (هغه چې نشته ده اختر څۀ عجیبه غوندې دے)	٧٢
غزل(تا که دَهار دَ اوړي نمر کړلو ځان، ما هم ګڼ سورے درون شجر کړلو ځان)	٧٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل (سپرلیه راشه رنګینی راوړه، مونږ له پیغام دَ خوشحالی راوړه)	۷٤
بندګي	۷۵
لواغر	۷٦
علم	۷۷
ستاینه	۷۹
حسد	۸۰
خُلهٔ	۸۱
خار	۸۲
غزل (نهٔ مې غزل دَ مینې اوري نهٔ تپه دَ مینې)	۸۳
غزل (دا زړهٔ زما مالدار دے چې نادار پکښې اوسېږي)	۸۵
سرې لمبې	۸٦
غزل (که منګلې دې هر څو کړې په اترنګ رنګ)	۸۷
ځان	۸۸
لوخ لغړ	۸۹
صداقت	۹۱
جنت	۹۲
برخه	۹٤
اودهٔ جذبې	۹٦
احترام	۹۸
امید	۱۰۰
وچ لرګے	۱۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغلوب	۱۰۳
اسلام	۱۰٤
پټ حقیقت	۱۰۵
مقتدي او مُلا	۱۰۷
غزل (ورک مې کړي له ځانه په کاتئداسې، ورک لکه دَ کوره پښتانهٔ داسې)	۱۰۸
حیثیت	۱۰۹
درګوهر	۱۱۰
بېنظیر	۱۱۳
رڼا	۱۱٤
ژوند	۱۱۵
رحمت	۱۱٦
ښېې بربنډې	۱۱۷
خزان	۱۱۸
نا اشنا	۱۱۹
غزل (ټول ښکلي پسخېږي دَ ستا حسن ته)	۱۲۰
تور خال	۱۲۱
څوکۍ	۱۲۳
ترمې او ښکې	۱۲۵
قلم او خنجر	۱۲۹
همزار	۱۳۱
فولاد	۱۳۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخرے	۱۳۳
مېکونې شونډې	۱۳۵
دروغجن	۱۳۷
پښتنه مینه	۱۳۹
پښتون	۱٤۱
غزل (سترګې که دي سترګې خو بس ستا سترګې)	۱٤۲
فن	۱٤٤
افغان	۱٤٦
ځان	۱٤۸
کفن	۱٤۹
فکروخیال	۱۵۱
چې پښتون یم	۱۵۲
رموز	۱۵٤
ملت	۱۵٦
سمندر	۱۵۸
غزل (تا که دَ بنو څوکې تېرې کړلې، ما هم ورته ځواني حوصلې کړلې)	۱٦۰
دَسرولی	۱٦۲
خوشحال خان	۱٦۳
غزل (دا چې ستا دَ زنې په سر زخه ده، خوښه مې ده بې حده مې خوښه ده)	۱٦٤
نظم لېونې زلمي	۱٦٦
پښتونخوا	۱٦۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل (چې په تپه مې یکه زار نهٔ کوي، خواص خمسه به بې کار نهٔ کوي)	۱۷۰
سیل	۱۷۱
کافر	۱۷٤
دَ نور محمد ملنګ صاحب دَ شعري مسودې دَ ورکېدو په حقله یو څو شعرونه	۱۷۵
شړیه شړوپ	۱۷۷
نظم "مور"	۱۷۹
پښتون	۱۸۲
غزل (لکه تن چې بې له سره بې معنې، داسې زهٔ بې له دلبره بې معنې)	۱۸۳
دَبقا ژوند	۱۸۵
خیر و شر	۱۸٦
غزل (خپل همت وژاړم که دا سترې سفر وژاړم)	۱۹۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دَ کتاب ټول حقوق دَ مصنف په حق کښې محفوظ دي)

دکتاب پیژندنه

دَ کتاب نوم	*	دَسحر امید
مصنف	*	ښاغلے اَبراش خټک
دَچاپ نېټه	*	۲۰۱۷ء
تعداد	*	۵۰۰
دَچاپ ځائے	*	علمیه پرنټنګ پرېس پېښور 0312-0346(9103898)
ټائیټل ډیزاین	*	عابد پرنټرز محله جنګي پېښور
کمپوزنګ	*	ښاغلے محمد نواب خټک
	*	0345-1933019
	*	0314-8079217
	*	nawabarmourer@gmail.com
پروف کتنه	*	امان الله امان
	*	نور محمد ملنګ
	*	بنارس خان خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَلیکوال پېژندنه

دَ لیکوال نوم * ښاغلے اَبراش خټک

دَاوسیدو ځاے * ضلع کرک ترخه کوئي

دَفون شمېره * 0346-9728692
0313-6994947

دَپلار نوم * صوبېدار عالم بادشاه

دَ رونړو نومونه * عبدالرحمٰن درویش
فضل الرحمٰن طوفان
مقصودالرحمٰن صابر
مفتي حفیظ الرحمٰن
مجاهدالرحمٰن مهجور

دَ ځامنو نومونه * خذیفه خټک
سُدېس خان
وړوکے معاذ خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ موندلو درک

۱. یونیورسټي بک ایجنسي خیبر بازار پېښاور
۲. پښتو اکېډمي بک شاپ پېښاور یونیورسټي
۳. عامر پرنټنګ اېنډ پبلېشر جنګي محله قصه خواني بازار پېښور
٤. ظفر کتاب ګهر کوهاټ
٥. کوهاټ کتاب ګهر کوهاټ
٦. نوید نیوز ایجنسي شنکی اډه ټیري
۷. حمزه بک ډپو مېن بازار بنو دکان نمبر ۱
۸. حمزه بک ډپو ټانچي بازار بنو دکان نمبر ۲
۹. حق بک ډپو کرک
۱۰. عامر سټېشنري کرک
۱۱. دلچسپ کتب خانه میتاخېل
۱۲. باچا خان لائبریري لتمبر کرک
۱۳. سني پرنټنګ پرېس امبیري کله چوک کرک
۱٤. ساون کاپي هاوس اېنډ فوټو سټېټ سروس میتا خېل
۱٥. همراز فوټو سټوډیو اینډ آن لائن سروسز میتا خېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خصوصي مننه

۱. ښاغلے نعیم ازاد صاحب سُهیلي پښتونخوا کوټه
۲. رحمت شاه سائل باچا خان مرکز پېښور
۳. ښاغلے سلیم قرار
٤. پروفېسر عزیزالله قریشي تیري
۵. لوړ شاعر ادیب آیت الله خان خټک
٦. لوړ شاعر ادیب نور محمد ملنګ (خټک صاحب
۷. لوړ شاعر ادیب حکیم امین خټک
۸. لوړ شاعر ادیب ندیم ننګیال
۹. مصور اسلام زیب
۱۰. چیرمېن ویلج کونسل ترخه کویـي حافظ سیف السلام
۱۱. قدرت علي شاه (ستر سیکټر عوامي نېشنل ګوند کرک)
۱۲. اېډوکېټ لقمان حکیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړون

دَ ستر خوشحال خان خټک

او دَ هر

هغه کس په نوم څوک چې زما

دَ لیلیٰ وطن مجنون دے اوسر ښنه يې

کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې خبرې

دَتولو نه اول زهٔ دَ خپلو هغو ټولوخوارږو ملګرو یو جهان مننه کوم چا چې اول زما دَ "سپېځلې جذبې" په چاپ کولو کښې او اوس دَ بل کتاب "دَ سحر امید"په چاپ کولو کښې په یوه ښه مرسته وکړه او دَ خپلو ټولو آتلانو او باباګانو دَ پاره لاس په دعا یم چې پروردګار دې ورته دَ عقبیٰ ټول خوندونه او لذتونه نصیب کړي۔(امین)

دَ دې نه علاوه دَ خپلو درانو او قدرمنو مینه والو لوستونکو دَ زړهٔ دَ تل نه مننه کوم چې زما دَ وړومبي کتاب "سپېځلې جذبې" یې حوصله افزایي او پذیرایي وکړه او زهٔ بې دَ دې جوګه کړم چې یو بل کتاب چاپ کړم ۔زما دَ دې کتاب "دَ سحر امید" په چاپ کولو کښې زما دَ مینه والو لوستونکو مینه او ما ته راکړې حوصله شامله ده او زهٔ یو ځل بیا دَ خپلو خوارږو لوستونکو نه دا هیله لرم چې زما "دَ سحر امید" به هم لکه دَ "سپېځلې جذبې" حوصله افزایي او پذیرایي وکړي۔ که داسې وي نو زما داغالب ګمان دے انشاءلله زما دا ادبي سفر به هم دغسې مخ په وړاندې ګړندے روان وي او دَ خپلو مینه والو لوستونکو دَ پاره به ښکلې ښکلې فن پارې تخلیق کوم۔"دَ سحر امید" کښې ما دَ هرعمر او هر مزاج خیال ساتلے دے او کوشش مې کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے چې هر لوستونکے ترېنه خوند واخلي او څۀ نه څۀ استفاده ترېنه وکړي خو دا فیصله به زما لوستونکي مینه وال کوي چې زۀ پـه دې خپل کوشش کنبې تر کومه حده پورې بریالے یم۔

دلته دَ یوې خبرې وضاحت کول غوارم هغـه دا چـې زمـا یـو محسن دَ لوړ قامت ښبتن دَ اهونو او سُرونو شاعر نور محمـد ملنـګ "خټک صاحب" شعري مجموعه ورکه شوې ده۔ دَ دې شعري مجموعې په حقله یو لنډ شان غزل نما نظم په دې کتاب کنبـې لیکلے شـوے دے خو دَ خټک صاحب دَ دې ورکې شعري مجموعې په حقله خپلو لوستونکو ته لږ وضاحت کول ضروري ګنړم۔

قدرمنو نور محمد ملنګ "خټک صاحب" دَ پښتونخوا دَ سـهیلي اضلاع دَ بنو دَ سیمې لوړ شخصیت، عظیم شاعر ادیب دَ ښاغلي غازي سیال صاحب شاګرد دے ۔ خټک صاحب خپل نظمونه او غزلونـه دَ کتاب دَ انتخاب دَ پاره دَ غازي سیال صاحب په خدمت کنبـې پـېش کړي وو۔ محترم غازي سیال صاحب دَ دې کار تر سره کولو نه پـس دا شعري مجموعه دَ یو بل ملګري پـه لاس خټـک صـاحب تـه واپـس ورلېږلې وه خو دَ هغـه ملګـري نـه دا مسـوده چرتـه پـه لاره کنبـې وغورځېده او دغه شان ورکه شوه ۔ الله دې وکړي چې بیرته پیدا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زمونږ لاسونو ته دَ کتاب په صورت کښې راورسي۔ (امین)

ستا دَ فیض له برکته
پورته لا ړمه له ښکته
زۀ اَبراش یې چې هر پل یمه یاد کړې
ښکلی کېدے شي چې یې زۀ کړم فراموش

بې شکه! دَ نظم پلار ارواښاد امین الله خاموش صاحب هغه سپین سپېڅلے انسان دے چې دَ هېراولو نۀ دے بیا په تېره تېره زما دَ پاره ځکه چې نن که زۀ دَ "سپېڅلې جذبې" او "دَ سحرامید" مصنف یم او یا مې دوه نوره کتابونه چاپ ته تیاردي نودا دَ دې قد آور شخصیت، دَ وچتې حوصلې او ژوندۍ جذبې خاوند ارواښاد امین الله خاموش صاحب دَ صحبت خوارۀ دي چې نن پرې زما سره سره زما دَ مینه والو لوستونکو خلې هم خوارې دي ۔ خاموش صاحب پخپله دَ یو فعال او ژوندي تخیل څښتن وۀ لکه څنګه یې چې په پیرۍ کښې هم خپل تخیل مړینې ته نۀ دې ورکړې هم دغسې یې زما تخیل هم تل ژوندے ساتلے دے۔

زۀ به چې په سهیلي پښتونخوا کویټه کښې وم نو خاموش صاحب به اکثر ما ته په موبایل فون باندې خپل نظمونه اورول او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به یې هم غزلونه او نظمونه اورېدل او دغه شـان بـه یـې ماتـه ادبي میدان ساز کړې وو او یا به چې زهٔ کله کلي ته په چټۍ راغلم نو بیا به هم دَ خاموش صاحب په اصرار دَ هر اتوار په ورځ مونږ یو څـو ملګـري دَ دوي په حجره کښې راجمع کېدو او خاموش صاحب به زمونږ نظمونه او غزلونه اورېدل او وربانديې به یې زړهٔ پورې تبصره کوله او مونږ بـه ترېنه ډېر څهٔ زده کول۔ لنډه دا چې خاموش خاموش وهٔ زمونږ دَ پاره یوه ولوله او یو جوش وهٔ۔

دلته چې دَ یو بل ډېر مخلص ملګري محمد نواب خټک ذکر وهٔ نهٔ شي نو غټې زیاتے به وي ځکه چې نواب خټک زمـا هغـه خـوږ او مخلص ملګرے دے چا چې بغېـر دَ معاوضـې نـه ورومـبے زمـا دَ "سپېڅلي جذبې" او بیا "دَ سحر امید" کمپوزنګ (کتابت) ډېر په تُندۍ او په ویاله ټنډه تر سره کړو۔ لوې خداے دے نواب خټک ته زما سره دَ دې ښېګړې اجر و ثواب په برخه کړي۔ (امین)

په اخر کښې دَ یو څو ملګرو نومونـه چـې دَ یـادونې وړ دي۔ ندیم ننګیال ،محمود عباس مبارز، راشد افغان، الحاج اسلم خان، تصور نواز، معلم انعام اللّٰه خټک، بشارت خټک، مطهر جاوېد کُنډې، محمد عرفان خټک، محمد ریاض عاجز، تنـویر خټـک، عادل خـان خټـک،

(c) ketabton.com: The Digital Library

افتخار ختک، خلیل ختک، واجد فاروق، محمدکامران(KCA)،ښاغلے سهیل ختک جمالي، عادل بازختک، نورالحسن، ضیاسر، معلم اعجاز ختک، نعمت الله مفکر،امیر سلطان ختک، شاهدالرحمٰن مجذوب، صفدر الرحمٰن، محمد رحیم ختک، شاکرالله، محمد یونس مروت، قسمت الله مروت، شیات نور، ظهیر ختک، ضیاءالاسلام، اقرار وطن یار، منصور الله جوش، توفیق الله، انشاءالله، افتاب الحسن، حلیم ختک، مدثر ختک، فیاض ختک، عزیزالله، عمران زېب، سمیع الله، مصور اسلام زېب، راحت ختک، انوارالحق، سبحان الدین بېزار، امیر نواز (وَرشنه لاچي)، فیض الابرار ختک، ظفر اقبال مدهوش، مهتاب الرحمٰن آتش، صبا ختک، ندیم ختک، نعیم عباس، محمد اعظم پنجابي، یاسر همراز، فرمان الله، خالد عابدین، اقرار وطن یار، صبور ساحل، حارث مدهوش، عمر ختک، ناصر ختک، حارث منظور او داسې نور ډېر ملګري۔

دا دې دعا سره رخصت غواړم چې ښاد او اباد اوسئ۔

فقط ستاسو

آبراش ختک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَسحر امید

دَ ځوترې مردم خېزې او دَ خټکو دَ ویاړ خاورې دَ ژوند په هره شعبه کښې داسې ځوانان زېږولي چې دَ ټولـو پښتنو شـمله پـرې هسکه ده ـ دَ پښتو ادبي میدان کښې هم دا خاوره داسې معموره ده چې په غنډې میراخانخېل کښې دَ ادب په میدان کښې پریشان خټک لکه دَ قطب ستوري ځلېږي او پړقېږي او دغسې اختر زمان خټک، پروفیسر محبوب الرحمان مجروح، ډاکټر ساغر خټک، آیت الله خان خټک، امین الله خاموش او ظفر تنها دَ پښتو دَ قافلې هغه غړي دي چې دغه مشال یې په لاسونو کښې نیولې دَ رڼاګانو ښودنه کوي ـ

دَ ځوترې دَ ترخه کویـي په ادبي لعلونو کښې یو لعل ابراش خټک هم دے چې قلم یې په لاس کښې نیولې کله "سپېځلې جذبې" لیکي او کله دَ وخت تیارو نه مایوسه کېږي نا بلکه "دَ سحر امید" ډیوه هم پخپل زړهٔ کښې بله ساتي او نورو ته هم دا زېرے ورکوي ـ

"دَ سحر امید" دَ ابراش خټک دویمه شعري مجموعه ده چې دَ هغه دَ خپلې ژبې او قام سره یې کچه مینه ترې څرګندیږي، دَ خپلـې ژبې سره دا یې کچه مینه په جاربنایـي او په خپلې ژبې ویاړ کوي او دا اظهار او دا ویاړ داسې اعلانوي.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ خپـل نیکـه پـه بـل روان پښـتون همـت لرمـه
پښتو مې دین پښتون ایمان پښـتون همـت لرمـه

پښتو به هم وي راسره دَ خپـل شـین غـر دَ پاسـه
بیا بـه تپـه کـړم یـا قربـان پښـتون همـت لرمـه

دَ ابراش ختټک په شاعرۍ کښې غم دَ یـار او غـم دَ روزګـار دواړه په غورځنګونو دي دَ زړۀ تارونه چیړي او داسې خوندوره نغمـه زېږوي چې خوږو زړونو له مرهم وي او ټکور هم۔

ماشـــومان دَ ســـتا دَ کلـــي
مـــا پـــه لوټـــو کانـــو ولـــي
دا چـــې داســـې راپېـــې
لکـــه تـــا چـــې ورتـــه ویلـــي
کـــه دا تـــا ورتـــه ویلـــي
مـــا پـــه سرو ســـتوګو منلـــي

دَ رومانیت دا ښکلې اندازېې دَ لیدو دے ....

زۀ خـــو وایـــم ځـــان مـــې یـــې او زړۀ مـــې یـــې
وایـــه کنـــه تـــۀ چـــې یـــې کـــه نـــۀ مـــې یـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغســــي مــــدهوش مـــې همېشـــه ســـاته
څــــۀ خـــواږه نشـــه دَ ژوندانـــۀ مـــې يـــې

په غم کښې ډوب شوګير وهلې خپل احوال داسې بيانوي.........

زۀ دې له غمـــــه شــــوګيرې تېــــروم
تــۀ يــې بــې غمــه خپــل خوبونــه کــوې

او بيا چې کله پخپل ماحول نظر اچوي دَ سرمايې دَ بُتـانو دَ ظلـم و استبداد فرياد داسې کوي.....................

چې ظلمونـه پـه خوارانـو رنـګ پـه رنـګ کـه
خــدايا دا فــراخ جهــان پــه هغــو تنــګ کــه
ورانــوي چــې زمــا خــړې خــوارې خــونې
محلونـــه دَ دې غټـــو غټـــو رنـــګ کـــه

ابراش خټک دَ رحمٰن بابا په شان........

قناعــت مــې دَ خرقــې لانــدې اطلــس دے
دَ تمــام جهــان بادشــاه ظــاهر ګــدا يــم

وايــي چې ....

ارتکـــــي دَ قناعـــــت سره تړلـــــې
کامـــــراني دَ لـــــوړ همـــــت سره تړلـــــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یا دا شعر.............

تـــا تـــه مبـــارک شـــه دَ بنګلـــې جنـــت

زۀ پخپلـــه خونـــه کښـــې جنـــت لـــرم

دَ طبقاتي کشمکش دغه هنداره هغه په بغاوت مجبوره کوي ....

نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښې ښکاره

کومـــــه زۀ دَ داســــې روايــــاتو بغــــاوت

دَ روزګار غمونو او خپل چاپېرچل او دَ هغې عکسونه دَ هغۀ په "تذبذب" نظم، نظم "مستقبل دَ پاکستان"او نورو ډېرو بلا نظمونو او شعرونو کښې دَ هغۀ دَ روڼ شعور بخري برېښنا کوي۔

زۀ دَ ابراش خټک دَ پاره لاس په دعا يم چې لوے خـداے دې يې تخيل نور هم افاقي کړي۔امين

په ډېره پښتنه مينه

پروفېسر عزيزالله قريشي

ټيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ابراش خټک شاعري

تــــهٔ دَ ســــوزېدو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ
زهٔ پــــه وړانــــدې تلــــو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ
تــــهٔ لکــــه دَ بــــت ولاړ، ولاړ بــــه وے
زهٔ پــــه وړانــــدے تلــــو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ
زهٔ دَ بقــــا ژونــــد دَ ورکېــــدو نــــهٔ یــــم
تــــهٔ دَ ورکېــــدو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

"دَ سحر امید" دَ ابراش خټک دَ شاعرۍ دَ کتاب نوم دے. ما دَ خپلو خبرو نه مخکښې لوستونکو ته دَ هغهٔ دَ غزل نه درې شعرونه ولیکل ما داسې ولې وکړل، ځکه مې وکړل چې لوستونکي دَ ابراش خټک دَ شعر ذایقه محسوسه کړي او زما سره زما په خبرو کښې شریک شي.

شاعري څهٔ شے دے او مونږ یې ولې خوښوو، تاسو دې سوال ته څنګه ګورئ. ستاسو ځواب هر څهٔ چې دې خو زهٔ وایم چې دَ شعر مثال دَ خوشبوئۍ دې یا دَ جانان دے خوشبوئي څهٔ ته وایي دا ولې ده وجود یې څهٔ دې او جانان څهٔ دې مونږ ورسره ولې مینه کوو حسن څهٔ دې؟ مونږ یې ولې خوښوو، دَ دې ټولو خبرو نه چې کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ولې" پیدا کېږي دَ دې مونږ سره هېڅ ځواب نشته خو دَ ژوند هنګامه چې څۀ ده هغه ټوله په دې ځیزونو ده ګنې دنیا خو دَ کندو کپړو نـوم دې بس خو یو شے دے نو ....

په اصل کښې زمونږ دَ پښتو شاعرۍ دا کمال دَ منلو دې چې هر څو که زمونږ شاعر دَ روماني انداز نه اغاز کړې وي خو ډېـر زر دَ خپلې روماني شاعرۍ سره سره دَ وطن او قام په حـواله داسـې داسـې خبرې وکړي چې مونږ ته دَ خپل اولس شـاعر ښـکاره شي. دَ ابـراش خټک په شاعرۍ کښې هم دغه رنـګ موجـود دے. دَ دۀ شـاعري دَ انفرادیت نه اوس اجتماعیت ته رارسېدلې ده او بیا که مونږ دَ ابـراش دَ کتاب نوم ته وګورو "دَ سحر امید" په دې نوم کښې هم زمونږ اجتماعي ارمانونه مونږ ته په نظر راځي. زۀ په خپل نظر کښـې دے شـاعر تـه داسې ګورم لکه دَ یو ماشوم په وجود کښې چې ځوان زلمے توانه طاقتور سړے سړي ته په نظر ورځي. زۀ دَ ابراش خټک شاعرۍ ته خوشبین ځکه شوم چې دَ ده په شاعرۍ کښې ډېر شعرونه دَ دۀ دَ اوچت افـکار او په ښۀ کاوشونو دلالت کوي.

ابراش خټک فطرتي شاعر دے دَ الهام شاعر دے او دا حقیقت دَ هغۀ دَ ړومبي کتاب "سپېځلې جذبې" او دَ دې کتاب "دَ سحر امید" دَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعرانه فن دَ تدریجي ارتقا نـه واضـح دې. پخپلـه دَ الهـامي شـاعرۍ وکالت په دې شعر کښې داسې کوي.

دَ ازل کاتـــب پـــه برخـــه کښـــې راکـــړې
فنـــا نـــهٔ لـــري مـــدام دے زمـــا فـــن
چـې پـه زور وي هغـه فـن وي يـو څـو ورځـې
چـــې مـــدام دے خـــو الهـــام دې زمـــا فـــن

دَ ابراش ختک په شاعرۍ کښې دَ حسن عشق دَ محرکاتـو نـه علاوه نور ګڼ شمېر موضوعات لکه تعمیر او اصلاح، دَ مزدور ژونـد یعني ترقي پسند رجحان، دَ مزدور سره مینه، حریـت پسـندي، وطـن دوستي، بشر دوستي، دَ بل دَ درد احسـاس او داسـې نـور. دَ بـل دَ درد احساس اودَ وطن دوستۍ جذبه يې په نظم "مستقبل دَ پاکستان" کښې وګورئ او دغسې دَ اصلاح او تعمیر رنګ یې په دې شـعرونو کښـې وګورئ

دَ غیـــر پـــه خـــاوره ابـــادۍ جـــوړوې
پـــه خپلـــه خـــاوره بربـــادۍ جـــوړوې
خپلـــه پښـــتو دې ســـپورې څنـــې ژاړې
تـــهٔ نـــورو ژبـــو له کمخـــۍ جـــوړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ مزدور سره دَ محبت او عقیدت جذبه او ولوله یې په دې شعرونو کښې ښکاره ده.

قائـــل یـــم دَ خوارانـــو دَ خـــدمت او دَ عـــزت
موندلې په دې کار کښې ما جنـت دے هـم راحـت
نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښـې ښـکاره
کومـــــه زۀ دَ داســـــې روایـــــاتو بغـــــاوت

دلته به زۀ دا خبره وکړم چې په دې دور کښـې کتـاب چـاپ کول او بیا په تېره تېره دَ پښتو کتاب چاپ کول زړۀ او ډېره لویـه سـینه غواړي ځکه چې په دې دور کښې هر سړے یو غـټ نقـاد دے او دَ تنقید کولو مقصد یې هم فقط دَ سړي دَ زړۀ ماتول وي. تنقید دَ پاره دَ اصلاح ښه خبره ده خو تنقید دَ پاره دَ تنقید ښه خـبره نـۀ ده. دَ ابـراش خټک په شاعرۍ کښې که څۀ لږه ډېره کمي شته دا دَ مطالعې سبب کېدے شي خو زما دَ پوخ یقین دے چې دَ وخت سره سره به دا کمي مونږ ته بیا نـۀ محسوسـېږي ځکـه چـې پـه ابـراش خټـک کښـې دا صلاحیت هم موجود دے او فني صلاحیت هم.

مونږ ته پکار دي چې مونږ دَ دې شاعر رهنمایي او حوصـله افزایي وکړو. ده ابراش په دې کتاب کښې ډېر نوي و خوارۀ غزلونـه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظمونه شته چې زمونږ دَ ادبي زوق تنده ماتولې شي. دَ دهٔ کتاب په ډېره همدردانه جذبو لوستل پکار دي چې زمونږ دا شـاعر دَ صبا دَ پـاره زمونږ دَ قام او ژبې یوه بختوره اثاثه وګرځي.

زهٔ دَ نمونې دَ پـاره ستاسـو سره دَ ابـراش خټـک څـو شـعرونه شریکول ضروري ګڼم.

تــذکره ســتا دَ جمــال چــې پکښــې نــهٔ وي
هــم تپــه او هــم ســندره بــې معنــې
دَ اخلاص خوند او خوږلـت چـې پکښـې نـهٔ وي
ســتا پــه ســتوني کښــې شــکره بــې معنــې

تــل ویــنم دَ شــعر او غــزل تــل ویــنم
داســې یــو نظــر یمــه دَ فکــر و فــن

فرنــګ کــونتره دَ هــوا وګڼــه
تــهٔ عقــابي ورتــه نظــر جــوړ کــه
چــې دَ فرنــګ دَ ظلــم شــپې ختمــې شي
تــورې له شرنــګ ورکــه ســحر جــوړ کــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دَ خوشحال شمله پرې فخر وکړي
پښتونه سر دې داسې سر جوړ که

زه درته ګورمه بې وسه ماشوم
ته مې بې بې وژنې بابا مې وژنې
زۀ ستا دَ خویي خصلت پالنه کوم
ته زما خویي وژنې ادا مې وژنې

زۀ دَ روڼ سحر په طمع پایمه
تا که مي په ژوند تیارې خوارې کړلې

دا چې کړې قیصې دَ مایوسۍ راته
تا لیدلې نۀ دې جوړ همت زما
کړم چې ابیاري دَ ګل دَ زړۀ په خون
دغه ده جذبه دَ حریت زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه دې سر کـــشي سر مـــې خـــۀ وکړمـــه
وا‌يي کـــټ ښـــۀ يـــم تېتېـــدلې نـــۀ شـــم
پــه سرکـــشۍ کښـــې يـــې پښـــتو پوشـــيده
ځکـــه خـــۀ ښـــد ورتـــه ترلـــې نـــۀ شـــم

او دغسې نور ډېر شعرونه په دے کتاب کښې شته چې زمـونږ ادبي زوق ته ژوند بخښلې شي هيله لرم چې ابراش خټک به خپل دا يون په خپل کړاو او رياضت او په مينه نور هم ګړندے کړي . مونږ ټول دَ دۀ دَ پاره لاس په دعا يو.

په ډېره پښتنه مينه
رحمت شاه سائل
باچا خان مرکز پېښور
۲ جولايي ۲۰۱٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

رهـــبر دَ رهبرانـــو دے رهـــبر هغـــه یـــو
دَ ژوند په توره شپه کښې رون سحر هغه یو

څـهٔ داسـې دلربـا ده چـې ټـول وفـا وفـا ده
دَ خوږ زړهٔ مسیحا ده غمګین په غم زما ده

شفیع چې به زمـا وي پـه محشــــرهغه یـو
دَ ژوند په توره شپه کښې رون سحر هغه یو

دنیـا ده کــه عقـبیٰ ده دَ دهٔ پـه سر پیـدا ده
باچـا ده کــه ګــدا ده دَ هرچـا رهنمــا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرېږي مې په سترګو کښې اکثر هغـه يـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه يو

روضې له به يې ځمه ديدن بـه يـې کومـه
ابـراش يـې يادومـه تـل اوښــکې تويومـه

زمـا دَ رِنــدو ســترګو دے نظـر هغـه يـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا

اِلٰـــهي دَ بـــدو چـــارو نـــه مـــې ژغـــوره
دَ محفـــل دَ بـــدکردارو نـــه مـــې ژغـــوره

مـــا روان پـــه نېغـــه لار دَ شریعـــت کـــه
دَ شـــیطان لعـــین دَ لارو نـــه مـــې ژغـــوره

چې په بد وخت کښې مخ واړوي بل لور ته
دَ بنـــۀ وخـــت دَ تابعـــدارو نـــه مـــې ژغـــوره

چې په خلۀ یې وي یوه پـه زړۀ کښـې بلـه
دَ دې وخت دَ دوزې مـارو نـه مـې ژغـوره

چې خاطر دې ما اَبراش پـه سـیم و زر کـه
ربـــه داســـې رشـــته دارو نـــه مـــې ژغـــوره

✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

قائـــل یـــم دَ خوارانـــو دَ خـــدمت او دَ عـــزت
موندلے په دې کار کښې مـا جنـت دےهـم راحـت

کوم څۀ چې مې په زړۀ وي هم هغه زما په خلــۀ وي
زده کـــړے مـــا ســـبق دَ حقیقـــت او صـــداقت

صورت بس هغه یو دے چې دَ زړۀ مـې دے واکـدار
واکدار به دَ زړۀ نۀ کړم بل صـورت پـه یـو صـورت

نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښـې ښـکاره
کومـــــه زۀ دَ داســـــې روایـــــاتو بغـــــاوت

په غر کښې هم ښرګند دے او په سمه هـم ښرګنـد
قربـــان شـــم دَمـــزدور دَمشـــقت او دَ محنـــت

همـت تـه یـې قـوت ورکـړو دې مـا ابـراش ختـک
چـې پریوتـۀ نظـر مـې دَ مـزدور پـه لـوړ همـت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دَ شین غـر پـه سر ټپـه شـوم چې خیـبر تـه ورسي
دا زمـــا دَ مینـــې غـــر دې لـــواغر تـــه ورسي

زۀ اواز دَ لـــواغر یـــم هـــم نوښـــار ، هـــم دَ خیـــبر
دَ یووالـــي دا خـــبر دې هـــر بشـــر تـــه ورسي

تخیـــل مـــې اول لاړ شي دَ کابـــل وکـــړي ســـیلونه
دَ کابـل نــه چـې راسـتون شي پېښـور تـه ورسي

دَ افغان غم لېونے کړم نـۀ خنـدا شـته نـۀ خوبونـه
دا زما پـه سر کښې درد دې هـر یـو سر تـه ورسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما سره دې روغه وکړي که مې سر غواړي که پسونه
زمـــا دغــــه یـــو پیغـــام دې مـــرور تـــه ورسي

په دې خپل ساده عاشق دې لـږ نظـر دَ کـرم وکـه
هســې نــه چــې لېـونے شي دَ غــرۀ سر تـه ورسي

دَ ابراش په کور کښې اور چې لګولے کـوم وګـړي
دَ دې اور دغــــه لمبـــې دَ هـــغي درتــــه ورسي

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زۀ خو وایم ځان مې یې او زړۀ مې یې
وایه کنه تۀ چې یې که نۀ مې یې

خس راته ښکاریږي بې لتا جهان
هر څۀ که یې ګرانه خو بس تۀ مې یې

دغسې مدهوش مې همېشه ساته
څۀ خواږه نشه دَ ژوندانۀ مې یې

ولې دې هر ناز په اوږه وړم ابراش
دا خو راته ووایه چې څۀ مې یې

❀❖✿❖❀❖✿❖❀❖✿❖❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لــواغر او خــړ خیــبر چــې یادومــه پــه غــزل کښــې
څـهٔ هغلتـه نـه راوړمـه او څـهٔ وړمـه پـه غـزل کښـې

امید شته چې بـه پښـتون شـم دَ پښـتو نـه بـه خـبر شـم
تــذکره دَ پښــتنو چــې تــل کومــه پــه غــزل کښــې

له مودو ورک شوے ځان بـه خاڅخا پکښـې پیـدا کـړم
پښـــتانهٔ دَ لـــر او بـــر چـــې لټومـــه پـــه غـــزل کښـــې

دا دَ غیر په دام کښې نښتے یو پښتون دے چې دوه ښکاري
زهٔ یـې بیـا پـه ډیـره مینـه یـو کومـه پـه غـزل کښـې

شــوندې وچــې زلفــې ســپورې مــا افغــان تــه ده ولاړه
دَ پښــتو دَ نــاوې څنــې غوړومــه پــه غــزل کښــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ پښــتو دَ نــاوې ســترګې کــه هرڅــو دي ســیاه پوشــې
دَ خپــل فــن پــه سلایــي یــې توروموــه پــه غــزل کښــې

که هر څــو دَ وخــت خپســه مــې پــه فکروخیــال کښــېنې
زۀ یــې بیــا بیــا تخنومــه ویښــومه پــه غــزل کښــې

سهېلــي پښــتونخوا کوېټــه ننګرهــار او کــه کابــل دے
خپــل خلــوص پښــتنه مینــه ورلېږمــه پــه غــزل کښــې

غــر ختنــي دَ لــواغر وه مــا ابــراش ایســاره نــۀ کــړه
دَ شین غر پــه جګــه څوکــه پســې تلمــه پــه غــزل کښــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه

چې دَ چا مې هر دم وړي دي نازونه
هغه نۀ مني زما مشقتونه

هغه کس چې ما ازاد په تن او من کۀ
نن يې ما لره تړلي ښيې لاسونه

دا مې څنګه دَ زړۀ سر دے نۀ پوهېږم
هر وګړي ته زما شميري عيبونه

چې هيڅ غم زما دَ غم ورسره نشته
دَ هغه غمونه وړم په سر پندونه

چې په کومه خلۀ يې تل زما صفت کۀ
په هغې خلۀ يې نن راکړل پيغورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبۀ خور که مې هـر څـو دَ زړۀ پـه خـون کـړل
نۀ مې خپـل او نـۀ مـې ښـکل کـړل سرۀ ګلونـه

چـې ز مـا ابـراش ختـک دَ سر دښـمن دے
دَ هغـــــه سره کـــــوي مصـــــلحتونه

دوه شعرونه

پـــرون دې ويـــل راتـــه چـــې مـــۀ راګـــوره
نـــن راتـــه ســـترګو کښـــې ســـتونه کـــوې

زۀ دې له غمـــــه شـــــوګيرې کومـــــه
تـــۀ يـــې بـــې غمـــه خپـــل خوبونـــه کـــوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخلاق

چې دَ بل په غم غمجن په ښادۍ ښاد يې
مبارک شه بامراد يې بامراد يې

ځان شاګرد شمېره په وړاندې که تلل غواړې
که هر څو هم په خپل فن کښې غټ استاد يې

خامخا به ستا په غم آه و فرياد کا
که دې بل په غم کښې تهٔ هم په فرياد يې

نهٔ په ژوند او نهٔ په مرګ به دَ چا ياد شې
که قائل دَ تشدد او استبداد يې

دا دې ښکلي وو اخلاق چې نن يادېږې
که هر څو خاورې ايرې يې واوره ښاد يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا چې په ما پورې خندا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې
دا ډېره غټه ناروا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

که حلال کړے چرګ یم یاره خو دَ ستا دَ پاره
دا چې زما دَ سر سودا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

پرون دې وې چې ډېر مې بدې شي شین سترګے رقیب
په ترخ کاتهٔ چې ورته بیا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

نهٔ ښایي نهٔ ښایي دَ ستا سره پښتونه یاره
کله چې "نا" او کله "ها" کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

اغیار ته ونیسې لاسونه دَ دعا دَ پاره
ما خوار عاجز ته بد دعا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

رقیب دَ پاره مینه مینه یې وفا وفا یې
دې ما ابراش سره جفا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تذبذب

دا زۀ ظـــالم او کـــه مظلـــوم يمـــه زۀ
څـوک داسـې شـته چـا تـه معلـوم يمـه زۀ

څوک مې طالب، څوک مـې ترهګـر يـادوي
مـا تـه را اوښايـئ چـې کـوم يمـه زۀ

هلتـه سـخي شـمه چـې ځـاے يـې نـۀ وي
دَ سـخاوت پـه ځـاے کنبـې شـوم يمـه زۀ

دَ وخـت څپېـړو چرتـه لـوے کـړم کـه نـه
کـــه نـــه له هغســـې ماشـــوم يمـــه زۀ

هـــر څـــو کـــه مـــا جګـــه شـــمله تړلـــې
والله کـــه پـــوے يـــې پـــه مفهـــوم يمـــه زۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع

چې ظلمونه په خوارانو رنګ په رنګ کړه
خدایه دا فراخ جهان په هغو تنګ کړه

چې یې مخ دَ مسلمانو ځنې واوړي
غیر مسلم خدایه په خپله کښې په جنګ کړه

چې دَ غیر په خلهٔ مې وژني ورانوي مې
حیرانیږم چې افغان دغسې څنګ کړه

ورانوي چې زما خړې خوارې خونې
محلونه دَ دې غټو ړنګ کړه

چې منګلې یې دَ خوار په وینو سرې دي
هم دغسې یې په خپلو وینو رنګ کړه

طمع توکه به ابراش دَ چا نه وکړم
چې افغان هم عادتونه دَ فرنګ کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپې

چې بـه زرغـون شي خیـال مـې نـهٔ شي
پـه بلنزینـه مـې لونـګ کـرلي دینـه

کـه دې دَ بـل چـا خـاطر وکـهٔ
امیـد لـره چـې بـه دَ سـتا خـاطر کوینـه

اول دَ زمکـې خـاطر وکـه
پـس له خـاطره ترینـه غـواړه سرهٔ ګلونـه

چـې یـو نظـر یـې وویـنم نذرونـه مـې منلـې
پسـونه مـې منلـې دي ډیـر پسـونه مـې منلـې

تـل بـه ډنـډر وي ګل بـه نـهٔ شي
څـوک چې پـه للمـه دَ ګلونـو کـر کوینـه

الله پـه زړو نـو کښې اوسـیږي
کـم عقلـه مـه ازاروه دَ خلقـو زړونـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـهٔ کـه دَ بـل پـه غـم ښـادي کـړې
دَ سـتا پـه غـم بـه خامخـا ښـادي کوینـه

تـهٔ کـه دَ بـل پـه غـم خوشـحال وې
دَ ستا په غـم بـه هـر سـړې خوشـحاله وینـه

دا تـهٔ یـې چـې کـوې جانانـه سـتمګره
دې مـا سره معملـې جانانـه سـتمګره

چـې مسـافر دَ بـل وطـن شي
دَ خپـل وطـن ارمـان بـه ولـې نـهٔ کوینـه

سـتا دَ یـادونو سره یـاره
په بل وطن کښـې ورځـې شـپې صبا کومـه

ډیـر راتـه یـادیږي مسـافر جانـان
یـه خدایـه رایـې ولـې زر جانـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشـــــنا کـــــه تــــهٔ راسره نــــهٔ وي
مســـافرۍ کښـــې راسره وي ســـتا یادونـــه

اخـترپـه کـور کلـي کښـې خونـد کـړي
دَ مســـافرو څـهٔ اخـتر څـهٔ یـې خوندونـه

دَ مســـــافرو څـــــهٔ ژونـــــدون وي
خواراک یې غـم وي پـه ذِکـر کـوي خوبونـه

بـــاور وکـــه اشـــنا چـــې دي کالونـــه نـــهٔ راځـــي
خوبونـــه نـــهٔ راځـــي مـــا له خوبونـــه نـــهٔ راځـــي

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې دَ غضب کاته نګار وکړي
ورته به پلار دَ چا اظهار وکړي

دَ شوندو اوریې ما لمبه کړي
چې صفتونه دَ اغیار وکړي

په یو نظر یې یم بار بار وژلې
که داسې نۀ ده بیا دې لار وکړي

رقیب ته کړي په نۀ غوښتو ستونه
ما ته په غوښته هم انکار وکړي

رښتیا وعده یې دَ رقیب سره وي
په مونږه هسې انتظار وکړي

وړو ته وایې ابراش داسې ولې
کانې راواخلې په ما وار وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیلنج

دَ خپـل نیکـهٔ پـه پـل روان پښـتون همـت لرمـه
پښتو مـې دیـن پښـتوایمان پښـتون همـت لرمـه

تنکی غـوټۍ بـه دَ ازغـو پـه بـڼ کښـې وټوکـوم
باغ به پیدا کړم هم بـاغوان پښـتون همـت لرمـه

پښتو به هم وي راسره دَ خپـل شـین غـر دَ پاسـه
بیا بـه ټپـه کـړم یـا قربـان پښـتون همـت لرمـه

میئن به دوي هم په پښتو لکه دَ ځان غوندې کړم
دغه ښایسته ښکلې ځوانـان پښـتون همـت لرمـه

که دَ اغیار خېټه خوږیږي لري شک په زړهٔ کښې
چیلنج دا ګز دے دا میـدان پښـتون همـت لرمـه

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرۀ ګلونه

ماشــــومان دَ ســــتا دَ کلـــــي
مـــا پـــه لوټــو کاڼــو ولـــي

دا چـــې داســـې راپســـې دي
لکـــه تـــا چـــې ورتـــه ویلـــي

کـــه دا تـــا ورتـــه ویلـــي
مـــا پـــه سر ســـترګو منلـــي

راتـــه نـــور مخونـــه هـــیڅ دي
چـــې مـــې ســـتا مـــخ تـــه کتلـــي

کـــه مـــې سر دے او کـــه مـــال دے
مـــا پـــه تـــا بانـــدې بایللـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســــــتا دَ چـــــم دَ وړو کانـــــي
سرۀ ګلونــــه ښکلــــي ښکلــــي

ګمـــــان مـــــۀ کـــــوه جانانــــه
چـــې ابـــراش بـــه ترینـــه زغلـــي

درې شعرونه

لکه ازغے مې زړۀ کښې ښخ یې زما ګلـه یـاره
زمادَ زړۀ نه به بیرون نـۀ شـې هـیڅ کلـه یـاره

زۀ به دې خپل ګنم یو ځل مې درته خپل ویلـي
تۀ مې پردے پـردے ګڼـه یـه زمـا خپلـه یـاره

دا دَ زړۀ وباســه چـې زۀ بــه دې دَ زړۀ وباســم
زما په زړۀ کښې بـه اوسـېږے تـل ترتلـه یـاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

نـهٔ دَ چـا دَ سـترګو تـوریـم نـهٔ دَ چـا دَ غاړې هـاریـم
دا دَ چـا دَ پـاره ژونـد کـړم دا دَ چـا پـه انتظـاریـم

دَ اُمیـد ډیـوه مـې مـړه ده اسـتوګن یـم پـه ظلمـت کښـې
نهٔ مې دوست نهٔ مې احباب شته په ګرفت کښې دَ اغیاریم

چا طالب او چا ترخګر کړم، ډېرې خلې ډېرې قیصې دي
تل په نوي نـوم یـادېږم دَ هـر چـا سـترګو کښـې خـاریـم

پـه مثـال دَ نابینـا یـم، تـل پـه پټـو سـترګو یـون کـړم
دَ مـنزل پتـه یـې نشـته زهٔ روان پـه داسـې لاریـم

همېشـه چـې دَ بـل بـار تـه نګوسـار وي مـرد هغـه دے
زهٔ کـه مـرد یمـه نـامرد یـم، چـې دَ بـل پـه اوږه بـاریـم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیغله افغانۍ

نشــه یــې ده پــه سر کښــې دَ خــانۍ او امــیرۍ
نــو دا بــه څنګــه پــوې کــړم پــه معنیٰ دَ غریبــۍ

دا کس دَ دې لائق نهٔ دے چې ورکړو سرهٔ ګلونه
راځئ چې ورته واچــوو نــن غاړې کښــې رســۍ

راځئ پښتنو نن چې دا مغل پښتون راتینګ کــړو
سم دم به شي چې وخوري په دې سریوڅوڅپلۍ

په ژوند یې چې په سترګو مجبوري لیدلې نــهٔ وي
هغــه بــه احســاس څــهٔ وکــړي دَ بــل دَ مجبــورۍ

مغــل بــه شــاعرۍ تــه زمــا هســې داســې وایــې
افغــان تــه بــه ښــکاریږي لکــه پیغلــه افغــانۍ

لعلونه بــه ګڼــي دې مــا اَبــراش خټــک شــعرونه
پــوهیږي چــې کــوم خلــق پــه معیــار دَ شــاعرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نـهٔ مـني قـدغن زړهٔ مـې لیـدهٔ غـواړي
دغسـې سـتا زړهٔ غـواړي کـه نـهٔ غـواړي

راوله دَ زړهٔ خـبره شـونډو تـه
ووایـه پـه جـار چـې څـهٔ دي زړهٔ غـواړي

درشـم او کـه نـه دا راتـه ووایـه
زړهٔ خـو مـې نـن خامخـا درتلـهٔ غـواړي

دا کـه دا قیصـه زمـا او سـتا تـر مینـځ
مینځ کښې دا رقیب پکښې بیا څهٔ غواړي

پـوي دَ شرافـت پـه ژبـه نـهٔ شـولو
ښـکاري راتـه دا چـې ډیـدهٔ غـواړي

ښـهٔ پـوهیږم ښـهٔ وربانـدې زهٔ ابـراش
دا ظالمـان چرتـه زمـونږ ښـهٔ غـواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دَ رقیب ګوته بر ملا مه نیسه
زړۀ مې دَ اور په لمبو بیا مه نیسه

ساقیه پام کوه بې قدره به شې
جامونه ډک ورته بیا بیا مه نیسه

غاړه مې ونیسه چې زۀ او تۀ وو
په ډک محفل کښې مې اشنا مه نیسه

تن مې تکړې که تۀ پخپله خوښه
خو په وینا مې دَ بل چا مۀ نیسه

چې دې سرۀ کړي دي زما په وینو
دغه لاسونه اوس په شا مه نیسه

وښایه ما اَبراش ته بله ګناه
ده غریبی په ګناه ما مه نیسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیم وزر

خـود بـه درتـه ځـان وایـم چـې ځـان دې رانـه وړې دې
ځکـــه دې غـــلام یـــم چـــې ایمـــان دې رانـــه وړې دې

کفر ته دې ګډ کړم خوي خصـلت مـې دَ کفـارو شـول
هغـــه خـــوي خصـــلت دَ مســـلمان دې رانـــه وړې دې

ژونـد دَ بـې ننګـۍ کـوم چـې تـا سره مـې مینـه شـوه
هغـــه نـــام و ننـــګ دَ نـــر افغـــان دې رانـــه وړې دې

کـــړم دې لیـــونۍ صـــبا دَ ســـتا، بیګـــا دَ ســـتا فکـــر
فکــــر دَ رحـــیم او دَ رحمــــان دې رانــــه وړې دې

څـهٔ چـارې دې وکـړې پـه مـا یـه دَ سـیم و زر مینـې
دیـــن دې رانـــه وړې دې قـــرآن دې رانـــه وړې دې

دومـره بـې قیمتـه نـهٔ وهٔ ځـان دې مـا ابـراش ختـټک
نـــن شـــومه خـــبر چـــې ډیـــر ارزان دې رانـــه وړې دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څـهٔ دې کـړم دَ څـو دې کـړم دا څـهٔ کـوې
ګرانــه بــې پښــتو دې کـــړم دا څـــهٔ کـــوې

مــا وې دا پښــتون سر بــه مــې ټيــټ نــهٔ شي
نــن پـــه ټيټيـــدو دې کـــړم دا څـــهٔ کـــوې

مخکښې دې ډېر زيات ومـه پـه زړهٔ کښــې زهٔ
اوس پـــه کميـــدو دې کـــړم دا څـــهٔ کـــوې

ســـــخته دې يـــــوه دَ بلـــــې ســـــخته وې
مــــړ پـــه انديښـــنو دې کـــړم دا څـــهٔ کـــوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســتا دَ پــاره ســتا کــوڅې تــه ځــم راځــم
خــوب دَ لېونــو دې کــړم دا څــه کــوې

نــهٔ دې شي پيــرزو پــه مــا دَ ســمې ژونــد
سر پــه تــورو غــرو دې کــړم دا څــهٔ کــوې

اوس مــــې دَ زړهٔ ګل ايــــاري نـــهٔ کـــوې
بــس پــه رژيــدو دې کــړم دا څــه کــوې

هــر وخــت مــرور وې اَبــراش څــهٔ وکــړم
ســترې پــه جرګــو دې کــړم دا څــهٔ کــوې

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دیدنونــه بــه نــن وۀ شي او کــه نــه
دا زخمــي زړۀ بـه مـې ښـۀ شي او کـه نـه

دا زمــا دَ خــوږ زړګـــي آه و فریـــاد
ګرانــه تــا تــه اورېــدۀ شي او کــه نــه

په پاخه خُلۀ چې لوزونـه تـل اومـۀ کـړي
دا لوظونــه بــه پاخــۀ شي او کــه نــه

چې مې سترګو ته ځیر ګورې رېښتیا وایـه
تاتــه ځـان پکښــې لیـدۀ شي او کـه نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالـــي پـــال وګـــوره دا راتـــه وښـــایه
زړۀ زمـــا بـــه زمـــا زړۀ شي او کـــه نـــه

دا چـې نـن تراخـۀ تراخـۀ دي بـې له تانـه
دا وختونـــه بـــه خـــوارۀ شي او کـــه نـــه

خُلۀ خو خُلۀ ده دَ اغیار چې ستا په خُلـۀ ده
خُلۀ دې ما اَبراش بـه خُلـۀ شي او کـه نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوداٴ

خُلـهٔ دَ ستا خـو پکښـې ژبـه دَ بـل چـا ده
ګرانـــه ډېـــره دَ افســـوس خـــبره دا ده

هــر يــو کار چــې تــهٔ يــې کانــدې دَ زړهٔ سره
زهٔ يـــې ويـــنم دَ رقيـــب پکښـــې رضـــا ده

دا چــې تــهٔ ورتــه پــه سرو شــونډو موســېږې
دَ رقيـــب خلـــهٔ ځکـــه ډکـــه دَ خنـــدا ده

ځـهٔ ګنـاه او ځـهٔ خطـا خـو پـه مـا پـور کـه
دا چـــې تـــل يـــې راکـــوې دَ ځـــهٔ سزا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکــــــرمن زهٔ دَ ســـــتم او سزا نـــــهٔ یـــــم
هــاې افســوس چــې دَ تــور نیتــو پــه وینــا ده

دَ کم اصلو په تـور نیـت دې خـداے خـبر کـه
تـــل پـــه خلـــهٔ او پـــه زړهٔ دا زمـــا دعا ده

کـــه دې یـــو دیـــدن دَ سر پـــه بـــدله وي
مـــا اَبـــراش لـــره قبـــوله دا ســـودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خطا

پـه رخسـار دې لکـه اوښـکه تـل بهېـږم
دا چــې ولــې دې تــر لبــو نــۀ رســېږم

ســـتا یادونــــه راسره وي بـــاور وکـــه
که هر څو په تورو غرونـو کښـې اوسـېږم

دَ صورت وینه مې وچه رنګ مې زېـړ شـو
هـر چـا ولیـدم خـو تـا تـه نـۀ ښـکارېږم

چـــې دې بـــدې شـــمه دومـــره دَ زړۀ سره
څـۀ ګنـاه څـۀ مـې خطـا ده نـۀ پـوهېږم

تش کاتۀ چې ډک محفل کښې راتـه وکـړې
خداے قسم چې په جامو کښې نۀ ځـایېږم

سـتا نظـر پـه مـا اَبـراش کلـه پرېـوزي
که هر څو درته زۀ وړاندې وروسـتو کېـږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسافر

چې بې وطنه بې جانانه يې اختر تيريږي
څۀ قيامتونه به په زړۀ دَ مسافر تيريږي

نصيب يې نۀ شول دَ پلنګ نۀ دَ بستر خوبونه
هره لمحه يې بې بالينه په ډګر تيريږي

تل مخامخ وي مسافر دَ لوړو تندو سره
دَ ژوندانۀ ورځې يې دغسې اکثر تيريږي

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

زۀ پښتو کـه هـر پښتون تـوکلې یـم
داسې هـم يـو شـته چې يې ستايلې يـم

شکر دې په خلـۀ کښې خـو يې پـاتې يـم
خېـر دې کـه ده زړۀ نـه يې وتلې يـم

ځـير کـه راتـه وګـوري دَ نـن پښتون
کمـه دَ چـا نـۀ يـم دېـره ښکلې يـم

ژبـه يې پـه بلـه ژبـه نـۀ خـوزي
يـو ځـل يې چې زۀ پـه ژبـه ويلې يـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مـې يـو پښـتون جانـان مونـدلے دے
ځکــه مقــابلې تــه راوتلــې يــم

بيا مې لاس وهـي پـه تـور اوربـل کښـې نـن
بيــا يــې نــن شــين غــر تــه خېژولــې يــم

مـري کـه پـاتې کېـږي غېـر زمـا پـرې څـۀ
بســۀ دَ چــې اَبــراش پــه لاس نيــولې يــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغـه چـې پـه کاتـهٔ شي دا زړهٔ مـې داسـې داسـې
ګـوګل نـه پـه واتـهٔ شي دا زړهٔ مـې داسـې داسـې

تـالی خورمـه ځنګېـږم دَ فکـر پـه تـالونو
زلفان يې چې خـوارهٔ شي دا زړهٔ مې داسـې داسـې

چـې ځـیر راتـه وګـوري هغـه پـه اودو سـترګو
هـر زخـم مـې اودهٔ شي دا زړهٔ مـې داسـې داسـې

والله چـې مـا پښـتون کـړي بانـهٔ تېـرهٔ تېـرهٔ يـې
رانبـغ چـې پښـتانهٔ شي دا زړهٔ مـې داسـې داسـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم مستقبل دَ پاکستان

دَ ماسخوتن ګپ | دَ پېښور اے پي اېس واقعه

ماشوم:

خــوراکې تــا له بــه دَ سرو ښــکلې والــۍ راوړمــه
تنــدي له ټيــک هــم بــه دې پــوزې له نتکــۍ راوړمــه
باباجـــي! تــاله بــه هــم ښــکلې شــملاګۍ راوړمــه
مورجــانې تــاله بــه هــم ښــه ښــکلې شــاړۍ راوړمــه

ملالےتــهٔ ولـــي خفــه يـــې تـــاله څــهٔ راوړمـــه
تــاله بــه ســپين او سرهٔ پــاېړ او ډېــر خــوارهٔ راوړمــه

خــو دا بــه هلــه راوړم کلــه چـــې زهٔ ځـــوان شـــمه
جــوړ چـــې دَ علــم پــه قــوت غـــټ پهلــوان شـــمه

مور بي بي:

دا ارمانونــه دې پـــوره کـــړه خـــدائے زمـــا بچيـــه
زمـــا پـــه خلـــهٔ او پـــه زړهٔ دغـــه دَ دعا بچيـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا مســـتقبل دې وي روښـــان رڼـــا رڼـــا بچيـــه
تـــل دې ودانـــه وي پـــه تـــا زمـــا دنيـــا بچيـــه
بـس دې اودهٔ شـه نـور مجلـس بـه کـوو بيـا بچيـه

ښـهٔ دَ مورجـانې لـږ هـوم ورک کـوم اودهٔ بـه شـمه
چې څهٔ نـه څـهٔ وکـړم، پـوهېږم څـهٔ نـه څـهٔ بـه شـمه

پـه دې ورهٔ وجـود يـې دومـره غټـه شـپه تېـره کـړه
دَ څـهٔ نـه څـهٔ دَ پـاره شـپه يـې شـوګيره تېـره کـړه

اوبـهٔ مـې ګرمـې کړلـې مـورې اودسـونه وکـړئ
هلـه راپـاځئ اذان شـوے دے مونځونـه وکـړئ
دَ خيـر دَ پـاره دعا اوغـواړئ نفلونـه وکـړئ
الله پـه غوښـته خوشـحالېږي تـرې سـوالونه وکـړئ

مورجـانې مـا تـلاوت کـړې مـا نفلونـه کـړي
دَ لوے خداے نه مې سـوالونه غرونـه غـرو نـه کـړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ پاکستان دَ ترقۍ او خوشحالۍ دَ پاره
په خصوصي توګه دَ دې دهشت ګردۍ دَ پاره

دَ سکول جامې مې اچولې دي تیار یمه زۀ
وېن به رادرومي بس دَ وېن په انتظار یمه زۀ

لکه چې وېن راغې مورجانې هارنونه کوي
زما دوستان هم دَ بهر نه اوازونه کوي

هله مورجانې په ټېفن کښې راله څۀ واچوه
نیمه اګۍ ورسره نیمه پراټۀ واچوه
مورجانې لږ راله دې سترګو کښې رانجۀ واچوه
خوراکۍ تۀ راله دې متهو کښې بستۀ واچوه

موري رخصت راکوه لاړمه دَ خدای په امان
څۀ په خندا خندا خپل سکول ته لاړل دا ماشومان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــو دا خنـــدا دَ هـــر ماشـــوم شـــوه پـــه ژړا بـــدله
پـه یـو سـاعت کښـې شـوله دا خـواږه فضـا بـدله

څـو ټوپـک زنـو پـه دې سـکول بانـدې حملـه وکـړه
ټـــولې نـــرۍ دَ دغـــې ظلـــم ننـــداره وکـــړه

مـــۀ وژنـــه مـــۀ مـــې وژنـــه زۀ ماشـــوم نـــادان یمـــه
زۀ خـــو دَ هېڅـــا نـــۀ دَ ســـود او نـــۀ دَ زیـــان یمـــه
زۀ دَ ادکـــې مـــور دَ خـــوږ زړګـــي درمـــان یمـــه
تـــۀ هـــم انســـان یـــې آخـــر زۀ هـــم یـــو انســـان یمـــه

دغســـې نـــۀ ده چـــې فقـــط زمـــا دَ ځـــان قاتـــل یـــې
زمـــا دَ مـــور بـــې بـــې زمـــا دَ باباجـــان قاتـــل یـــې
دَ انســـانیت قاتـــل یـــې هـــم دَ مســـلمان قاتـــل یـــې
زمـــا دَ دیـــن قاتـــل یـــې هـــم مـــې دَ ایمـــان قاتـــل یـــې
دَ وخـــت قاتلـــه تـــۀ زمـــا دَ هـــر ارمـــان قاتـــل یـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَپښتو نخوا په هر يو کور کښې دې ويرونه جـوړ کړل
زمـا دې زړه پښـور زړۀ کښـې دې زخمونـه جوړ کړل
ظالمـه تـا خـو دَ ظلمونـو ريکارډونـه جـوړ کـړل
دَ ماشـومانو دَ سرو وينـو دې ډنډونـه جـوړ کـړل

زمـا تـور سرې او ګلونـه ماشـومان قتلـوې
دا ماشـومان نـه، ډاکټـران پروفېسـران قتلـوې
دې مـا اَبـراش خټـک مـذهب زمـا ايمـان قتلـوې
پـه حقيقـت کښـې مسـتقبل دَ پاکسـتان قتلـوې

خـو دا مـې واوره اې قاتلـه پـه کهـلاو غوږونـو
بـدل بـه اخلـم درنـه زۀ پښـتون دَ دې ظلمونـو

تـل بـه دَ سـتا دا دَ ظلمونـو سلسـلې نـۀ وي
زمـا پـه وينـو بـه تـل سـتا منګلـې سرې نـۀ وي

سـتا دا منګلـې تـر څنګلـو کـټ کـولې شـمه
دغسـې تـا هـم پـه سرو سـترګو ژړولـې شـمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مظلوم

کور کنبې مې وژنې په بيديا مې وژنې
په څهٔ ګناه په څهٔ خطا مې وژنې

نهٔ مې کوټه نهٔ مې حجره محفوظه
که په جمات کنبې يم هم بيا مې وژنې

زهٔ درته ګورمه بې وسه ماشوم
تهٔ مې بې بې وژنې بابا مې وژنې

زهٔ ستا دَ خوي خصلت پالنه کوم
تهٔ زما خوي وژنې ادا مې وژنې

<><><><><><><><><><><>

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغه چې نشته ده اختر څۀ عجیبه غوندې دے
هر ماښامے او هرسحر څۀ عجیبه غوندې دے

لکه غلبیل سورې سورې شواُف یې هم ونۀ کۀ
زما پښتون زخمي ځیګر څۀ عجیبه غوندې دے

په څۀ ګناه په څۀ خطا ما ته دا ښۀ نۀ ګورې
هر یو نظر هر یو بشر څۀ عجیبه غوندې دے

دَ حق خبره خو کوي خو حق ګویې نۀ کوي
زما منبر زما رهبر څۀ عجیبه غوندې دے

وایي مات ښۀ یم او کټ ښۀ یم تیتیدلې نۀ شم
دا سر خوړلے زما سر څۀ عجیبه غوندې دے

په ما ابراش یې چارې وکړې په خندا خندا کښې
دا دغې وخت دا ستمګر څۀ عجیبه غوندې دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تا کـه دَ هـاړ دَ اوړي نمـر کړلـو ځـان
ما هم ګڼ سورے درون شـجر کړلـو ځـان

زۀ دَ جرګـــو نـــه پـــه شـــا رانغلمـــه
تاکـه هـر خـو هـم مـرور کړلـو ځـان

چې پـه محشـر بـه مې دَ اور نـه ساتـي
پـه داسـې نـور مـې منـور کړلـو ځـان

تـۀ کـــه پـــه نـــۀ خـــبره شر جـــوړوې
مـا پـه امـان دَ هـر يـو شر کړلـو ځـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سپرلیه راشه رنګینی راوړه
مونږ له پېغام دَ خوشحالی راوړه

زمونږ کوځې کنبې کوم پخوا به چې وو
هغه خوند رنګ دَ زندګی راوړه

سوکړه ختمه که نیستي ختمه که
مونږ له سامان دَ سوکالی راوړه

زمونږ دَ ژوند ناوې چې بیا سینګار شي
دَ سرو نتکی دَ سرو ولی راوړه

دَ نوي کال سپرلیه خدای دَ پاره
دَ پېغلې شال راوړه شاړی راوړه

اَبراش خټک وایمه ګجې ګجې
زما رېښې رېښې پګړی راوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګي

بې له خدایه چې دَ بل چا سر ټیټې کړم
په دې کار به ځان له ګرانه زندګي کړم

الباسط او القابض چې هغه ذات دے
څۀ حاجت چې دَ بندګانو بندګي کړم

چې دَ بل دَ ژوند په لار کښې خندۀ او خاریم
هم په دې به دَ خپل ژوند لاره ازغي کړم

هر حاجت مې دې له غېره خداے مې هېر دے
ځکه زۀ اَبراش په ژوند کښې اسویلي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لواغر

کـه یـې سـیمه او کـه غـر دے ماشـاءالله
لـــواغر خـــو لـــواغر دے ماشـــاءالله

که ورۀ دي کـه ځوانـان او کـه سـپین ږیـري
دلتـــه هـــر یـــو بهـــادر دے ماشـــاءالله

دي ازاد دَ جهالـــت تـــورو تیـــارو نـــه
لکـــه روڼ هســـې قمـــر دے ماشـــاءالله

پـه لیـدو یـې چـې بیمـار زړونـه رغیـږي
عجیبـــه یـــې مـــازدیګر دے ماشـــاءالله

دغـــه دواړه یـــې دَ یـــوتر بلـــه تېـــر دي
کـــه قلـــم او کـــه خنجـــر دے ماشـــاءالله

زۀ اَبـراش خټـک بـه یـې زار دَ لـواغر کـړم
کـه مـې سر او کـه مـې زر دے ماشـاءالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم

دَ علــم پــه قــوت جــوړ زورور شـــه راځـــه
خاونـد دَ هــر يـو خـيز دَ بحـرو بَـر شـه راځـه

ربښـتيا طالــب علــم شــه حصـول دَ علــم وکـه
دَهـــر چـــا نـــه بهـــتر او بـــالاتر شـــه راځـــه

که علم دې حاصل کۀ دا دې تـوره ده هـم ډهـال
غالــب شــه او محفـوظ دَ هــر يـو شر شـه راځـه

دَ علــم پــه رڼــا دَ جهالــت تيــارې کــه ختمــې
په تکه توره شـپه کښــې روڼ سـحر شـه راځـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظـریـې چـې تـر عرشـه لامکانـه پـورې رسي
دَ زمکــې پــه مــخ داســې یــو نظــر شــه راځــه

دا سر په سرحساب نهٔ دے چې هر چا ته تیتیـږي
تیتیـــږي چـــې الله تـــه داســـې سر شـــه راځـــه

دې ما ابراش خټک دې نصیحت تـه فهـم وکـه
خـبر پـه خپـل بهبـود پـه خپـل ضرر شـه راځـه

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستـــایــنه

دا دې غنــــدنې دې هــــم يـــو جهـــان مننــــه کـــوم
خلۀ مې دې ماتــه شي چې زۀ پـرې ستا غندنـه کـوم

بـــې ځايـه مـه کـوه تنقيـد مـې پـه تخليـق او تحريـر
زۀ دَ تخليـــق او خپـــل تحريـــر گـــره کتنـــه کـــوم

ارمـــان پـــرې ورېـــژوه ښـــې ډېـــرې پوښـــتنې وکـــه
زۀ ډېـــرې نـــۀ کـــوم يـــوه درنـــه پوښـــتنه کـــوم

دا راتـــه وايـــه حاســـده چـــې تـــۀ ولـــې ســـوزې
زۀ چـې غـزل کښـې دَ شـين غـر دَ پاسـه تلنـه کـوم

ستا خو عادت دے که دې زۀ هـر ځـاے غنـدلې يمـه
مگر اَبراش بـه دې پـه هـر ځـاے کښـې ستاينه کـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسد

دَ کینې ډک دا خچن زړونه مـو وینځـل غـواړي
دلتـــه فضـــا دَ رورولـــۍ قـــائمول غـــواړي

حاسده تا چې په خپل حسد او کینه ساز کـړې
دا دې محــــل دا بنیادونـــــه نـــړول غـــواړي

دا غټ شجر چې ایاري یې تا پـه حسـد کـړې
دَ دې شـــجر دَ تنـــې جـــرړې کټکـــول غـــواړي

سُر که مُطربـه راشـه نـن دَ خپـل ربـاب تارونـه
دا فضـــاګانې دا اهونــــه ختمــــول غـــــواړي

وچیـړه بیـا مسـتې نعمـې ربـاب له تڼـګ ورکـه
دا دَ غمونــو نــه ډک زړونــه خندېـدل غـواړي

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

خُلهٔ

غتـان کـه بـد وایـي کـه ښـهٔ وایـي
بد یې څـوک نـهٔ ګڼـي چې څـهٔ وایـي

دا دَ غتـانو خلـهٔ ده بـاک یـې نشـته
شـپږو تـه شـپږ او کـه اَتـهٔ وایـي

چـې پـه معـنیٰ دَ پښـتو نـهٔ پـوهیږي
هغـه هـم ځـان تـه پښـتانهٔ وایـي

دې ما اَبراش ختک دې خـوارې خلـې تـه
څوک داسې شته چې ورتـه خلـهٔ وایـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خار

که خاوند یم کـه فرزنـد یـم او کـه پـلاریـم
دَ ایمـان متـاع چـې نـهٔ لرمـه خـواریـم

دَ دنیـا متـاع کـه نـهٔ لـرم بـاک نشـته
چـې متـاع دَ دیـن لرمـه غـټ مـالداریـم

ګلـه ګل یـې تـهٔ زمـا دَ دواړو سـترګو
پـروا نشـته کـه دَ سـتا سترګوکښـې خـاریـم

خـدای دې تـا زمـا دَ لاسـه ازار نـهٔ کـه
سـتا دَ لاسـه کـه زهٔ سـل ځلـه ازاریـم

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نــهٔ مـــې غـــزل دَ مینـــې اوري نـــهٔ ټپـــه دَ مینـــې
پــه څــهٔ اټــکل جانــان تــه وکړمــه قیصــه دَ مینــې

هغــه کــه مینــه مینــه وایـــي خـــو دَ شـــونډو پــه سر
زمـــا پـــه زړهٔ کښـــې دَ محکمـــه اراده دَ مینـــې

که یې هــر څــو هــم پــه وعــدې پســې وعــده وکــړله
مګــر پــوره یــې یــوه هــم نــهٔ کــړه وعــده دَ مینــې

دا چـــې شروع ده نـــن زمـــا او دَ جانـــان تـــر مینځـــه
انجــام بــه مومـــي او کــه نــه دغــه ډرامــه دَ مینــې

هــر چې راځـــي زمــا پــه سر او پــه زړهٔ ښــپې لګــوي
څوک داسې شته چې مــا له راکــړي حوصــله دَ مینــې

دا نفرتونـــه دا ظلمونـــه چـــې خونـــدي شي پکښـــې
غـــواړم پـــه پاکـــه زمکـــه داســـې زلـــزله دَ مینـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـیرات دَ امـن بـه تـرے غـواړم دَ وطـن دَ پـاره
جګـه شـمله بـه ورله ږدم پـه سر تحفـه دَ مینـې

دا چې یـادېږم پـه هـر ځـاے کښـې دَ نفـرت پـه نامـه
بیـا بـه اوچتـه کـړم پـه درسـت جهـان نامـه دَ مینـې

ګـر دَ اُلفـت دَ ګل بـه وکـړم دَ نفـرت پـه للمـه
بیـا بـه تخلیـق کـړم یـوه نـوې افسـانه دَ مینـې

جذبـه دَ مینـې بـه یـې خامخـا راولـړزوي
که یې محسوسه کـړه زمـا زړهٔ کښـې جذبـه دَ مینـې

امیـد قـوي دے چـې راکـوز شي دَ نفـرت له بامـه
کـه پـه نظـر یـې شـوه زمـا پـه تـن جامـه دَ مینـې

دعا کـوئ چـې روغـه وکـړي ټوپـک وغور ځـوي
بیـا ورله بیایمـه اَبـراش خټـک جرګـه دَ مینـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا زړۀ زما مالدار دے چې نادار پکښې اوسېږي
دا زړه دَ ستا نادار دے چې مالدار پکښې اوسېږي

روښان به په رڼا دَ معرفت نۀ شي هېڅکله
تر څو چې دا درهم او دا دينار پکښې اوسېږي

دا ستا په دې يو متې زړۀ کښې خوار ځايږي کله
بس دغه څو شتۀ من خلک په شمار پکښې اوسېږي

دا زړۀ دې تر هغې پورې په زړونو کښې مۀ شماره
تر څو چې دا مېخوار او دنيادار پکښې اوسېږي

دَ ګلو باغيچه ده خو دَ پاره دَمالدار
دَ خوار غريب دَ پاره سور انګار پکښې اوسېږي

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرې لمبې

څۀ تودې سرې مې په دې خپلې شمزۍتېرې کړې
ډېرې اندېښنې مې په دې خپلې شمزۍتېرې کړې

نۀ مې څوک همدرد او نۀ غمخوار په سترګو ولیدۀ
تکې تورې شپې مې په دې خپلې شمزۍتېرې کړې

ختمه یوه نۀ وي په قیصې پسې قیصه راځي
څۀ ډېرې قیصې مې په دې خپلې شمزۍتېرې کړې

مۀ مې پوښته نوره دا شین غر دَ لواغر کسه
دغه شان درانې مې په دې خپلې شمزۍتېرې کړې

راشه که مې ګورې په ایرو کښې له لوګېږمه
تکې سرې لمبې مې په دې خپلې شمزۍتېرې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که منګلې دې هر څو کړې په اترنګ رنګ
پټ به نۀ کړے پرې زما دَ وینې رنګ

دَ ننګیال بابا په رنګ به غالب نۀ شې
وې به دغسې مغلوب ستا دا اورنګ رنګ

زۀ نمسے دَ ننګیالي بابا ننګیال یم
په عالم کښې دې ښکاره زما دَ ننګ رنګ

په باطن کښې دَ سیرت ښکلا یې ګوره
په ظاهر صورت یې مۀ غنده بد رنګ رنګ

هر یو رنګ له خپله رنګه، بوې له بویه
په لونګ کښې چا لیدلے دے دَ بنګ رنګ

زۀ اَبراش خټک دَ امن طلبګار یم
ستا په رونړ جبین عیان ښکارې دَ جنګ رنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

پـــه ســـیم و زر رانـــه ایمـــان اخلـــي
پـــه ســـپینه ورځ یـــې پـــه میـــدان اخلـــي

ســـخته یـــوه یـــې وي له بلـــې ســـخته
پـــه خـــو خـــو رنـــګ مـــې امتحـــان اخلـــي

پـــوره بـــه نـــۀ شي دغـــه خـــواب دَ اورنـــګ
چـــې پـــه دولـــت بـــه دې افغـــان اخلـــي

فرنـــګ کـــه مـــا له ســـپین و زر راکـــوي
خـــو پـــه بـــدل کښـــې رانـــه ځـــان اخلـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوڅ لغړ

بـد بنــده دَ پــاک ســبحان شي بــد انــدېش
بــې مقصــده چــې ګویــان شي بــد انــدېش

پــــه یــــوه ګــــړۍ یــــوه پــــه بلــــه، بلــــه
زر منکــــر دَ خپــــل بیــــان شي بــــد انــــدېش

لکــه بــت ولاړ دَ ژونــد پــه مرحلــو کښــې
نــــهٔ روان او نــــهٔ کاروان شي بــــد انــــدېش

دَ دې خپلــــې پــــوچ ګویــــی له برکتــــه
نــــهٔ ودان او نــــهٔ کامــــران شي بــــد انــــدېش

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل آشـول کانـدي اَغــې یـې نصیب نـۀ شي
ځــان له تنـــدر دَ آســـمان شي بـــد انـــدېش

لـــوخ لغـــړ او اواره پـــه جهـــان تېـــر شي
نــۀ دَ بـــل او نــۀ دَ ځــان شي بـــد انـــدېش

ځان که هر څۀ هر څـۀ شـمېري اخـر دا چې
بـــې وزره بـــې پایـــان شي بـــد انـــدېش

نتیجـــه یـــې اخـــر دا شي اَبـــراش وایـــم
پـه ایمـان خـلاص دَ ایمـان شي بـد انـدېش

(c) ketabton.com: The Digital Library

صداقت

ارتګـــــي دَ قناعـــــت سره تړلــــې
کامرانـــي دَ غـــټ همـــت سره تړلــې

پوشیده دې غټ عزت په ښهٔ خصلت کښې
بـــې ارزي دَبـــد خصـــلت سره تړلــې

بـد خصـلت دَ بـدنامۍ باعـث جـوړیږي
نیـک نامــي دَ ښـهٔ خصـلت سره تړلــې

صــداقت او پــوچ ګویـــي دي سره لــرے
صـــاف ګویــي دَ صــداقت سره تړلــې

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت

نـه سر تــه بالبنســت نـۀ پـه سر چـت لــرم
خیــال لکــه اســمان هســـې اوچــت لـــرم

خـــود پـــه راپســـې وي غاصـــبان دَ وخـــت
زړۀ کښــــې چـــې جذبـــه دَ حریـــت لــــرم

تـــۀ خـــان دَ محـــل زۀ دَ جـــونګړې خـــان
ســـتا کـــه عـــزت شـــته زۀ هـــم عـــزت لـــرم

تـــا تـــه مبـــارک شـــه دَ بنګلـــې جنـــت
زۀ پـــه خپلـــه خونـــه کښـــې جنـــت لـــرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــهٔ کــه سـیم وزر لــرې زمــا پــرې څــهٔ
زهٔ دَ فکـــرو فـــن غونـــدې دولـــت لـــرم

دا چـــې مـــې اغاز کـــړل نـــن درانـــهٔ ویـــل
دا خـــو دَ درانـــو درانـــو صـــحبت لـــرم

تــهٔ چـــې پــه تپــه مــې یکــه زار وکـــړې
زهٔ اَبــراش پــه زړهٔ کښــې دا حســـرت لــرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

زمــا نـــام زمـــا مقـــام دي زمـــا فـــن
نـــام راکـــړي غــــټ انعـــام دي زمـــا فـــن

هغه ځاے هغه منصب مـا لـره هـیڅ دے
چې په کوم ځاے کېنې بدنام دي زمـا فـن

چې په کـوم پلـؤ مـې بیایـې پسـې ځمـه
مقتـــدي دي هـــم امـــام دي زمـــا فـــن

هـــم پـــه دۀ مـــې ابتـــدا هـــم انتهـــا ده
هســې نــه چــې چنــد ایــام دي زمـا فــن

برناحقه هر محفل او پـه هـر ځـاے کېنـې
تــا غنــدلې پــه هــر ګــام دي زمـا فـــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

خامخا یې په غندنه خفه کېږم
زما ځان زما ګلفام دې زما فن

کم علمي او زما فن دې سره لرې
هم اِدراک هم احترام دې زما فن

چې په زور وي هغه فن وي یو څو ورځې
چې مدام دې خو الهام دې زما فن

دَ ازل کاتب په برخه کښې راکړې
فنا نهٔ لري مدام دې زما فن

که هر څهٔ دې خو دې ما ابراش دَ پاره
ګل اندام او دل ارام دې زما فن

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودهٔ جذبې

چــې پــه پښــتو قربانېــدلے نــهٔ شــم
هرګــز پښــتون ځــان تــه ویلــے نــهٔ شــم

زمــا پښــتو چــې بــې ننګــي ګنــي خــوک
دا اوتــــې بـــوتې یــــې مـــنلے نــــهٔ شــــم

دا دَ زړهٔ وباســـــه دَ وخـــــت قاتلـــــه
چــې زهٔ پښــتون دې لار نیــولے نــهٔ شــم

هغــه چــې هـــر پـــل زمـــا سر مـــاتوي
زهٔ یــې هـــم ګل پـــه سر ټـــومبلے نـــهٔ شـــم

اوس بـــه کفـــن پـــه سر تــــړم ملګـــرو
بـس دې نـور اوښــکې څــڅولے نــهٔ شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خنګــه رهــبر، خنګــه دَ ژونــد ترجمــان
خپــل چاپیریــال چــې زهٔ لیــدلے نــهٔ شــم

قلــم بــه مــات کــړم نــور بــه نــهٔ لیکمــه
اودهٔ جــــذبې چــــې وینســــولے نــــهٔ شــــم

داسې که خلهٔ وي نــو چــې نــهٔ وي ښــه ده
دَ حــق وینــا چــې پــرې کــولے نــهٔ شــم

ســـتا دَ خـــاطره خپـــل خـــاطر پـــه لمبـــو
اَبــراش خټــک نــور ســوزولے نــهٔ شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

احترام

اورولـــــو له موقـــــع دَ کلام ورکــــــه
انعــام مــهٔ ورکــوه خېــر دي دُشــنام ورکــه

اے خاونـــده دَ نومونـــو ډېـــرو ډېـــرو
راشــه نــن خــو دي ګمنــامو له نــام ورکــه

تــا نوشـــلي همېشـــه ډکـــي کاســـي دي
راشه نن خو دي مسکين له يو جـام ورکـه

دا يــو ډېــر ښــهٔ دَ شــاعر دَ پــاره ډېــر دي
دا لفظونــه خــوار شــاعر له انعــام ورکــه

که هــر څــو دَ غــټ مقـام سره ګمنـام دے
دَ مقــام چــي مســتحق دے مقــام ورکــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ الـزام او دَ دُشـنام فـن خـو مـې نـۀ دے
زړۀ دَ سـتا چـې پـرې يخيـږي الـزام ورکـه

سـاه رابنـــکلې دم خـــتلے راتـــه بنـــکاري
بـــس دې نـــور دې تخيـــل له ارام ورکـــه

افـــتراق پـــه محبـــت کښـــې کلـــه کلـــه
محبـــــت له اســـــتحکام او دوام ورکــــــه

تش پـه خلـۀ يـې دَ ادب وګـړے يـاد کـه
خـوار اَبـراش ختـک له دا احـترام ورکـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

امید

مـا هـره شـپه صبا کـړه دَ صـبا پـه طمـع طمـع
صـبا راباڼـدې تېـر شي دَ بېګـا پـه طمـع طمـع

صـبا او دَ بېګـا پـه ځـاې نـن بیـا بیـا راتـه وایـي
دا پاتې ژونـد بـه تېـر شي دا دې بیا پـه طمـع طمـع

حقدارکـه دَ جـزا نـهٔ یـم دَ یـار خلـهٔ دَ منظـوره
سزا دې راله راکـړي دَ جـزا پـه طمـع طمـع

لا شـمعې بلـوم اَبـراش خټـک دَ امیـدونو
پـه تکـه تـوره شـپه کښـې دَ رڼـا پـه طمـع طمـع

❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋

(c) ketabton.com: The Digital Library

وچ لرګے

چې پښتون یمه دا ځکه بد سړے یم
که نه دا چې دَ خوشحال بابا نمسے یم

څۀ ګناه او څۀ خطا خو په ما پور که
وچ په وچه دې په سترګو کښې ازغے یم

ستا دَ هر یو سوال ځواب راسره شته خو
دَ حیا او دَ پښتو نه وچ لرګے یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغلوب

یــو پښــتون یــم دَ جنــوب کــه دَ شــمال یــم
دَ ننګیـــال بابـــا نمســـے یمـــه ننګیـــال یـــم

شخصـیت زمـا مغلـوب دے غالـب نـهٔ شـوم
کـــه هـــر څـــو هـــم زهٔ وګـــړے باکمـــال یـــم

څـهٔ یـــې حـد شـته او کـه نـه دَ وخـت قاتلـه
کـــه نـــه دغســـې بـــه تـــل حـــلال حـــلال یـــم

دا زمـــا خپـــل وســـایل مـــې مســـایل دي
دَ اخـــتر دَ وږومنبـــې ورځـــې هـــلال یـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرۀ زما او سپین زما دي سود یې بل خوري
پـه ودانـې ودانـۍ کښې زۀ کنګـال یـم

تـۀ پـوهېږې زۀ پـوهېږم چـې دا ولـې
نۀ چا حل کـړم نـۀ بـه حـل شـم هغـه سـوال یـم

حیثیـت زمـا مغلـو تسـلیم نـۀ کـړو
کـه هـر څـو هـم زۀ بـې مثلـه بـې مثـال یـم

زۀ پښـتون اَبـراش کـه څـم پـه اسـمان بـره
دَ مغـل دَ پـاره نـن هـم خـواب و خیـال یـم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام

هــر یــو انســان چــې بــل انســان قتلــوي
پــه حقیقــت کښــې دا خپــل ځــان قتلــوي

دا مســـلم نـــهٔ دے نـــهٔ اســـلام پېژنـــي
چـــې پـــه ناحقـــه مســـلمان قتلـــوي

چرتـــه دَ پېغلـــو پـــه خـــون سرهٔ لاســـونه
چرتـــه ګلونـــه ماشـــومان قتلـــوي

نهٔ يې څهٔ خوف شته نهٔ يې ترس په زړهٔ کښې
ظـــالم لګيـــا دے مظلومـــان قتلـــوي

ظـــالم دَ ظلـــم انتهـــا وکـــړله
پـــه ســـپينه ورځ مـــې پـــه ميـــدان قتلـــوي

وايـــم اَبـــراش تبـــاه شـــه هغـــه خلـــک
څـــوک چـــې زمـــا غونـــدې خـــواران قتلـــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ حقیقت

زهٔ چې خپلـه ژبـه سـتایم سـور کافـر شـم
تـهٔ چـې بلـه ژبـه ستایـې مسـلمان شـې

دَ ټوپک په ځائے به لاس کښې قلم واخلې
کـه قایـل پـه فلسـفه دَ باچـا خـان شـې

زهٔ چـې ذکـر دَ انسـان کـوم شـیطان شـم
تهٔ چې ذکـر دَ شـیطان کـوې انسـان شـې

چـې مـې نـوم دَ پښـتنو پـه ژبـه راشي
مـا ایـره کـړې لمبـه جـوړه دَ نـیران شـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغــــه لار دَ پرمختـــــګ او ترقـــــۍ ده
که میئن په خپله ژبه پـه خپـل ځـان شـي

زۀ خویونـــه دَ افغـــان کـــوم مغـــل شـــم
تــۀ خویونــه دَ مغــل کــوې افغــان شــي

خــوار اَبــراش دې پــه زبــان دې ازار کــړې
چې خان وویني نـو هلتـه بـې زبـان شـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقتدي او مُلا

دلتـــه دَ ظلـــم انتهـــا ده، عجيبـــه قيصـــه ده
چرته چې څـم زمـا قضـا ده، عجيبـه قيصـه ده

په سر مې ښپې لګـوي دواړه يـو تـر بلـه تېـر دي
کـه مقتـدي او کـه مـلا ده، عجيبـه قيصـه ده

دَ خير ښېګړې بيخي نـوم او نشـان پـاتې نـهٔ دے
څهٔ عجيبـه غونـدې فضـا ده، عجيبـه قيصـه ده

په ما اَبراش يـې چارې وکړې په خندا خندا کښې
څـــهٔ ســـتمګره دا دنيـــا ده عجيبـــه قيصـــه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ورک مې کړې له ځانه په کاته داسې
ورک لکه دَ کوره پښتانهٔ داسې

ښکله چې نهر بهر دَ کوره ځي
اوباسي زما نه زما زړهٔ داسې

بې مقصده نهٔ دي څهٔ قیصه خو شته
بیا یې چې اغاز کړل تلهٔ راتلهٔ داسې

زهٔ په تته ژبه امن غوارمه
ښکله چې ماشوم غواړي خوارهٔ داسې

ننګ یې په ډالر راځینې واخستهٔ
ماته یې کړه ماته زما خلهٔ داسې

✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیثیت

په دې جنت جنت وطن کښې وحشیت نهٔ منم
په پاکه خاوره دَ اغیارو حکومت نهٔ منم

پښتو چې شاته غورځوي او انګریزي زده کوي
په پښتانه خاوره دَ هغو سکونت نهٔ منم

چې نهٔ مني څوک دَ پښتون او دَ پښتو حیثیت
زهٔ هم دَ هسې داسې خلکو حیثیت نهٔ منم

کوم بې کچه محبت دَ خپلې ژبې سره
دَ غیر دَ ژبې په خپل زړهٔ کښې محبت نهٔ منم

دَ زړهٔ حرم کښې مې تصویر بس هغه یو صورت دے
دَ زړهٔ حرم کښې بل صورت په یو صورت نهٔ منم

هر څهٔ چې وي نو مخ نیوے به یې مونږ خپله کوو
اَبراش خټک دلته دَ غیر مداخلت نهٔ منم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درګوهر

زمـا فـن زمـا کمـان دے زمـا تـیر دے
دَ حاسـد پـه زړۀ رسـا لګـي دلګـیر دے

نـۀ دَ زلـف نـۀ دَ لـب نـۀ دَ رخسـار دي
چې تخلیق مـې دَ تعمـیر دے بېنظـیر دے

درګـــوهر دي دَ شـــعور خاونـــد دَ پـــاره
ما چې کړې کوم تخلیق او کوم تعمـیر دے

پـــــه برکـــــت دَ عاقلانـــــو مشـــــرانو
په قلم کښې زما زور خلۀ کښې تـاثیر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حاسد حسد مې مخ پـه وړانـدې بیایــې
بې وقوف دے چې زما پـه فـن زهـیر دے

خواهشات مې ټول تر ښپو دي لاندې کړي
ما خپل نفس کلـک تـړلے پـه زنځـیر دے

زهٔ قایــل دَ هســې داســې پــیرۍ نــهٔیم
پیر مـې هغـه چې دَ سـل پیرانـو پـیر دے

مـا ابـراش خټـک پخـوا ؤ چـې لیـدلے
نن موندلې مـې دَ هغـه خـواب تعبـیر دے

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېنظیر

نــهٔ تغــیر او نــهٔ دَ ســتا غونــدې پــه ویــریــم
چـــې قایـــل دَ بیـــدارۍ او دَ شـــبګیریـــم

هــریــو حِـس او هــم ضــمیر زمــا ژونــدے دے
نــهٔ دَ ســتا غونــدې بــې حِســه بــې ضــمیریــم

تـــاله خپلـــه بډایـــي امـــیري ښایـــي
زهٔ پـــه خپلـــې غریبـــۍ کښــې غــټ امــیریــم

بـــې بقــا دي خوشــحالۍ پــه دې جهــان کښـــې
پــه یــوه ســاعت خوشــحال پــه بــل دلګــیریــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــــال متـــاع دَ دې جهـــان امـــيري نـــۀ ده
دَ ايمـــان متـــاع چـــې نـــۀ لـــرم فقـــير يـــم

کـړۀ وړۀ مـې کـه هـر څـو دَ ځـوان زلـمي دي
پـه خيـالاتو کښـې پـه مثـل دَ يـو پـير يـم

چې مې ځان دَ ستا په رنـګ رنـګ کـړے نـۀ دے
نـو بـه څنګـه سـتا دَ مينـې دعـوىٰ ګـير يـم

چـې عنـوان مـې دَ غـزل بېنظـير کېښـود
اَبـراش ځکـه پـه ادب کښـې بېنظـير يـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼــا

ښـــکلې پــه دنیــا دې کــړم هــم ښــکلې پــه عقبیٰ دې کـــړم
تــــا چـــې پــــه اعلیٰ نظـــر راوکتــــل اعلیٰ دې کــــړم

دغـــه زمـــا خلـــۀ چرتـــه او داســـې خندېـــدۀ چرتـــه
دا دَ ســـتا عطـــا ده چـــې نـــن داســـې پـــه خنـــدا دې کـــړم

ســـــتا دَ ســـــخاوت او نفاســـــت اثـــــر مـــــې واخســـــتۀ
پاک دې کړم، بې باک دې کړم، سخي دې کړم پارسا دې کړم

ورک ومـــه ګمنـــام ومـــه بیخـــي لکـــه چـــې نـــۀ ومـــه
ډېـــر ډېـــر تشـــکر مهربانـــي چـــې راپیـــدا دې کـــړم

چرتـــــه زمـــــا سر او دانایـــــي او بینـــــاي چرتـــــه
دا هـــم ســـتا احســـان دے چـــې بینـــا دې کـــړم دانـــا دې کـــړم

چرتـــه دا مقـــام او چرتـــه زۀ مســـکین ابـــراش خټـــک
تکـــه تـــوره شـــپه ومـــه رڼـــا دې کـــړم صـــبا دې کـــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

تــهٔ زمــا دَ ژونــد خــوارهٔ او تــهٔ یــې خونــد
بـــې له تـــا پیکـــه پیکـــه دې زمـــا ژونـــد

لکـــه لال چـــې پـــه ایـــرو کښـــې نـــهٔ پټېـــږي
داســـې تـــهٔ یـــې پـــه خوبـــانو کښـــې ځرګنـــد

دا کمـــال دے ســـتا دَ مینـــې زمـــا نـــهٔ دے
چـــې یـــې زهٔ کـــړم ســـحن ور او هـــنر منـــد

سر نګـــون او حاجـــت منـــد دَخپـــل دلـــبر یـــم
خـداے مـې مـهٔ کـړه دَ بـل هیچـا حاجـت منـد

اے باطلـــه پـــه کهـــلاو غـــرور یـــې واوره
یـــــار زمـــــا او زهٔ دَ یـــــار سره پیونـــــد

زهٔ ابـــراش خټـــک یـــې نـــهٔ شـــم هیـــرولے
اے واعظـــه راتـــه مـــه کـــوه دا پنـــد

(c) ketabton.com: The Digital Library

رحمت

بــاران پـــه مـــاوریږي دَ دوران دَ ســـتمونو
عــلاج بــه راله څــوک وکــړي دَزړهٔ دَ پرهرونــو

وطن ازغـي ازغي زمـا هـم تـن زخمـــي زخمـــي
مطربــه قیصــه مــه چېــړه دَ تــار او دَ ســازونو

زمــا پښــتنه پېغلــه جـل وهلـې څنـې سـپورې
خـــبرې راتـــه مـــه کـــوه دَ زلفـــو دَ تـــالونو

دَ زمکې په مخ نشته نـن بـیخي لکـه چې نـهٔ وو
یادونه مې په زړهٔ کښـې شـته دَ دنګـو چنـارونو

کــوم بــه تــا هــم خامخــا زمــا دَ جانــان غمــه
که لږ غوندې اوزګـار شـم دَ دوران دَ دې غمونـو

دَ غـم تــورې وریځــې بــه رحمــت را اوریــږي
لا شـــمعې بلـــوم اَبـــراش ختـــک دَ امیـــدونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښپې بربنډې

زمـــا کلـــې زمـــا کـــور تـــهٔ یـــې وینـــې او کـــه نـــه
چـې ایـره شـو لکـه سـکور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

چاتوپک لاس کښې راوړے چا خنجر لاس کښې نیـولې
ازمایـــې چـــې مـــا زور تـــهٔ یـــې وینـــې او کـــه نـــه

څنې سپورې شونډې تـراړې تـورو غرونـو کښـې روانـه
دا زمـــا پښـــتنه خـــور تـــهٔ یـــې وینـــې او کـــه نـــه

داماشـوم پـه خپـه اوږے دا پـه سرهٔ نمـر چـې روان دے
ښـــپې بربنـــډې او سرتـــور تـــهٔ یـــې وینـــې او کـــه نـــه

مســـتقبل بـــه دَ دهٔ څـــهٔ وي دا ماشـــوم چـــې رالویـــږي
نـهٔ یـې پـلار شـته نـهٔ یـې مـور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزان

دَ دې وطن خواران چې وچه ډوډۍ هم نهٔ مومي
زهٔ دَ چرګانو، پلاونو قیصه ښنګه وکړم

چرته سورۍ شوم په ټوپک چرته ټکرې په خنجر
په داسې حال کښې دَ خوندونو قیصه ښنګه وکړم

مرۍ مې کټ شوه په تېغونو سر مې پانې نهٔ شو
زهٔ دَ شملې او دستارونو قیصه ښنګه وکړم

په تته ژبه چې مم، مم وایې بې بې لټوي
دَ دې ماشوم دَ خلې آهونو قیصه ښنګه وکړم

په پښتونخوا کښې چې الوزي دَ خزان بادونه
اَبراش خټک دَ بهارونو قیصه ښنګه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا اشــنا

هــر ســاعت چــې دَ دنیــا پــه تمنــا یــم
زهٔ پــه کومــه خلــهٔ دا وایــم چــې دانــا یــم

کـــه اشـــنا یـــم خـــودَ غېـــرو دَ مذهبـــه
هـاے افسـوس دَ خپـل مذهبـه نـا اشـنا یـم

که همېش مـې عـزت لـوټ شـو دَ تـورسرو
زهٔ یـــې نـــهٔ ویـــنم پـــه برغـــو نابینـــا یـــم

کـــه وارهٔ زمـــا دَ چـــم پـــه چغـــو سر دي
زهٔ بې غمه په خپل کـور کښـې پـه ګـډا یـم

دا ده خپلـــــې مـــــورنۍ ژبـــــې ازار دے
دا چې نن پښتون پـه درسـت جهـان رسـوا یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټول ښکلي پسخېږي دَ ستا حسن ته
وړاندې وروستو کېږي دَ ستا حسن ته

ګل که درته وایم خو دَ مینې نه
ګل کله رسېږي دَ ستا حسن ته

ګل چې ستا دَ سروې په شان قد وینې
خود به خیرانېږي دَ ستا حسن ته

څنګه درنه سوال دَ بوسې وکړمه
خلهٔ مې نهٔ جوړېږي دَ ستا حسن ته

هر یو نازنین دَ سپېلنې غوندې
ښهٔ دې چې لوګېږي دَ ستا حسن ته

وایمه ابراش چې دا کېدے نهٔ شي
بل چې وررسېږي دَ ستا حسن ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورخال

پــټ پــنهم دې کړمــه بــې تېغــه حــلال
چــا بــه نــهٔ وي کــړې دغســې کمــال

له چشـــمانو زمـــا اوښـــکې داسې اووري
لکـــه اووري چـــې بـــاران پـــه پشـــکال

مــودې وشــوې چــې له کلــې مســافریــم
نــهٔ مــې حــال پوښــتې دلــبره نــهٔ احــوال

نــن خــو بیــا راتــه جانانــه دېــر یــادېږي
ســتا پــه ســپینه غونــډه زنــه کښــې تــور خــال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ کـــرم نظـــر پـــه مـــا مســـافر وکـــړه
دا منـــــت درتـــــه کومـــــه او دا ســـــوال

پـه محفـل کښـې چـې بـه تـا تـه نېغ کاتـهٔ کـه
دَ بـــل ښـــکلي څـــهٔ جـــرأت او څـــهٔ مجـــال

ډیلیـــټ کـــړے دې اَبـــراش لکـــه دَ زړهٔ یـــم
نـــهٔ دې کال راځـــي جانانـــه نـــهٔ مِـــس کال

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوکۍ

څوک چې تا نهٔ مني، رهبریې ګڼې
دَ ستا چې سر ماتوي سریې ګڼې

زهٔ سخن وریم سخن ور نهٔ شومه
هغه چې نهٔ دې سخن وریې ګڼې

په خوار نادار باندې چې نه پرېوزي
نظر که نهٔ دې هم نظریې ګڼې

دَ ستا په ژوند چې لکه شپه خور شوې
په برغو روند شې سپین سحریې ګڼې

نهٔ یې ثمر شته نهٔ یې سیورے په چا
که وچ ډنډر دې درون شجریې ګڼې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دَ مقام او دَ شوکې خاوند دے
که بې بصر دے مبصرېږي ګنې

دَ امیرۍ او دَ شوکې په وجه
دغه خسنې لکه غرېږي ګنې

سورے يې هم شته او ثمر هم پکښې
چې بې شوکې دې وچ ډنډرېږي ګنې

غریب که سرۀ وایي په سپینو حساب
امیر که سپین وایي سرۀ زرېږي ګنې

اَبراش خټک دَ غریبۍ په وجه
که غر دې هم دَ مچ وزرېږي ګنې

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترمې اوښکې

په نوي کال کښې دَ حالاتو بهترۍ دَ پاره
دَ دې ملت دَ خپلواکۍ او خوشحالۍ دَ پاره
دَ خوار غريب دَ ژوندګۍ او سوکالۍ دَ پاره
دَ پيغلې شال او دَ دې خپلې شملګۍ دَ پاره

اول دَ ځان او بيا دَ بل محاسبه پکار ده
په نوي کال کښې يوه نوې تجربه پکار ده
چرته چې نۀ وي شوې دغسې قيصه پکار ده
نوې داستان او يوه نوې افسانه پکار ده
دَ عقل فهم سره وينه هم توده پکار ده
زړونه چې ولړزوي دغسې جذبه پکار ده

داسې جذبه نوې قيصه زړۀ کښې لرو او که نه؟
دِ خپل بابا او دَ نيکۀ په پل به ځو او که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تــوره شــپه بــه پــه رڼــا کښــې بــدلو او کــه نــه؟
دا بــد امــني او دا نیســتي بــه ختمــوو او کــه نــه؟
دِ خپــل بابــا دَ شــملاګی پــت بــه ســاتو او کــه نــه؟
دې نــوي نســل له بــه امــن ورکــوو او کــه نــه؟
نــاوې دَ ژونــد لــره بــه سر څنهــه کــوو او کــه نــه؟
پــه تــور اوربــل کښــې بــه ګلونــه ورله ږدو او کــه نــه؟

کــه نــه بس تــش مــو پــه کلبونــو کښــې ډانســونه وکــړل
دَ خېــــر دَ پــــاره نــــهٔ دعا نــــهٔ مــــو نفلونــــه وکــــړل
نــهٔ خــداے تــه وژړیــدو نــهٔ مــو تــرې ســوالونه وکــړل
چاشــوګیره وکــړه او چــا پکښــې خوبونــه وکــړل
څــوک نهــر پــاتې شــول او چــا ښــهٔ خوراکونــه اوکــړل
چــا مــوم بتــې بلــې کــړې چــا پکښــې ډزونــه وکــړل
چــا پــه یوبــل بانــدې ټکونــه اعتراضــونه وکــړل
خــداے مــو خفــه کــهٔ ټــول مــو داســې عملونــه وکــړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــــه خپــــل عمـــــل دَ لارې مــــل دے راتـــــه دا اوایــــئ
زمـــــــــا دوســـــــــتانو ادیبـــــــــانو خامخـــــــــا اوایـــــــــئ
اَبــــراش ختــــک وایــــم چــــې نــــن صــــفا صــــفا اوایــــئ
اخــتر بــه راشي پــه دې حــال کښــې پــه رښــتیا اوایــئ

کـــه دا مـــو حـــال وي تمنـــا دَ اخترونـــو مـــهٔ کـــړئ
تـــل بـــه خـــزان وي تـــذکره دَ بهـــارونو مـــهٔ کـــړئ
ګـــورئ دَ چـــا سره وعـــده دَ سرو ګلونـــو مـــهٔ کـــړئ

دَ سرو ګلونـــو بـــاغ بـــه بیـــا دلتـــه سمســـور نـــهٔ شي
ودان بـــه بیـــا زمـــونږه دا وران شـــوې کـــور نـــهٔ شي
حـــق بـــه رانـــهٔ شي دَ باطـــل بـــه ختـــم زور نـــهٔ شي
زمـــونږ پـــه غوښـــو بـــه مـــارهٔ دا آدم خـــور نـــهٔ شي
عـــزت محفـــوظ بـــه تـــرې زمـــونږ دَ مـــور او خـــور نـــهٔ شي
پـــه ګودرونـــو بـــه جـــوړ بیـــا دَ پیغلـــو شـــور نـــهٔ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـۀ مـو جومـات نـۀ مـو حجـره نـۀ مـو مـلا پـاتې ده
دلتـــه کښــې پـــاتې ده دَ غـــم تـــوره بـــلا پـــاتې ده
نـــۀ خوشـــحالي شـــته نـــۀ خنـــدا یـــوه ژړا پـــاتې ده
دغـــه ژړا فقـــط پـــه خلـــۀ زمـــا او ســـتا پـــاتې ده

زمـــونږ دا ترمـــې ترمـــې اوښـــکې لیـــدران نـــۀ ویـــني
پـه سرو لمبـو کښـې سـوے لـوے زمـونږ ځـان نـۀ ویـني
زمـــونږ تـــورسرې او ګلونـــه ماشـــومان نـــۀ ویـــني
تول په خپل سـود پسـې لګیـا دي زمـونږ زیـان نـــۀ ویـني

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم او خنجر

دَ بابـــا پـــه شـــان قلـــم او خنجـــر غـــواړم
زۀ پـــه خپـــل ســـيرت کښـــې هســـې اثـــر غـــواړم

امتيـــاز چـــې پـــه امـــير غريـــب کښـــې نـــۀ کا
دا نظـــر له خدايـــه داســـې نظـــر غـــواړم

سرنګـــون چـــې دَ امـــير پـــه درشـــل نـــۀوي
دَ ازل کاتـــب نـــه دغســـې سر غـــواړم

رهنمـــا او فـــيض رســـا چـــې دَ هـــر چـــا وي
الٰـــهي زۀ درنـــه هغـــه هـــنر غـــواړم

دربـــدر دَچـــادَ لاســـه چـــې افغـــان دے
هغـــه خلـــک له خپـــل دره بـــدر غـــواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې رهبر یې خوشحال خان یا باچا خان وي
دِ پښتون دَ پاره داسې لښکر غواړم

چې به لوبې رنګ په رنګ پکښې کېدلې
هغه ښکلې او رنګین ماز دیګر غواړم

چې دَ امن ښادر خور په پښتونخوا شو
دَ قاصد په خله نن دغه خبر غواړم

هر خبر په غم لړلی دَ پښتون دے
زهٔ اَبراش ورله خبر دَ اختر غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

همراز

آتش زن يې هر انداز دے خود به سوزم
دَ اغيارو چې په راز دے خود به سوزم

ننبسانه يې خاص دَ زړهٔ دَ پاسه لګي
داسې ښکلے تيرانداز دے خود به سوزم

هر يو راز مې خپژوي په بام دَ بره
داسې کس زما همراز دے خود به سوزم

زهٔ ابراش ختټک ساده باده سړے يم
ښکلے يار مې دهوکه باز دے خود به سوزم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فولاد

لیدلے زۀ په غم کښې چا په آه و په فریاد یم
دَ چا درته ویلي دي غاصبه چې ناښاد یم

پیکر دَ غېرت همت یم حوصله مې پښتنه ده
زما مخې ته مۀ راځه زۀ موم نۀ یم فولاد یم

دعوىٰ که دَ دروغو تۀ زما دَ بربادۍ کړې
ښکاره یم په میدان کښې یم له هغسې اباد یم

ممکنه نۀ ده دا چې ستا قدغن ته غاړه کېږدم
زنځیر دَ قدغنونو مې شلولے دے ازاد یم

صیاد به تا ګڼي ستا چپلوسیان خو دا مې واوره
چې ښکار کړي دَ صیاد اَبراش خټک هغه صیاد یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخرے

دَ اغیـــارو دَ محفـــل نـــه رســـوا راغلـــه
چې خندل بـه یـې همـېش پـه ژړا راغلـه

مـا وې نـه ژاړې بـه نـه له زهٔ ژونـدې یـم
تهٔ چې راغلې په بدن کنبې مې ساه راغلـه

یـم بخـرے پـه ایـرو کنبـې له مـړ نـهٔ یـم
سره لمبـه بـه شـم کـه کلـه هـوا راغلـه

څـه طبیبـه سـتا دارو مـې پکـار نـهٔ دي
نـن زمـا دَ خـوږ زړګـي مسـیحا راغلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــر یـــو زخـــم بـــه دَ زړهٔ زمـــا اودهٔ شي
اوس پـه لاس کنبـــې دَ زخمونـو دوا راغلـه

دا چې ډک محفل کنبې ما ته په خندا شـوه
لکــــه اوس دَ رقیبــــانو قضــــا راغلــــه

زهٔ ابراش به اوس دَ بـل چـا څـهٔ پـروا کـړم
دا چـــې راغلـــه لکـــه ټـوله دنیـــا راغلـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

میګونې شونډې

مــدحوان چــې ســتا دَ حســن او شــباب یــم
ځکـــه زۀ دَ ادب خـــان یمـــه نـــواب یـــم

راتــه هــیڅ دي دَ بــل چــا میګــونې شــونډې
هســې مســت دَ ســتا دي شــونډو پــه شراب یــم

مــا پــه خپلــو زانــو کیــږده ښــۀ مــې ســاز کــه
اے نمر مخیـــه تـــه مُطـــرب یـــې زۀ ربـــاب یـــم

ځــار قربــان دي دَ ګــلاب ګــلاب ځــوانۍ شــم
نـــن یـــې یـــو نظـــر لیـــدلو تـــه بیتـــاب یـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه مـــا ګرانـــه زمـــا ځانـــه بـــې لتانـــه
کــه ژونــدے یــم خــو دَ مــړو پــه حســاب یــم

لټــوه مـــې اوس پــه تــورو تــورو شـــپو کښـــې
چــې تعبــیر یــې مونــدے نــۀ شي هغــه خــواب یــم

زۀ ابــراش پــه خپلــه مینــه کښـــې صـــادق یــم
خــدائے کــه تــوره زمــا ژبــه کــه کــذاب یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغجن

زورور یم خو دَ پاره دَ کمزور یم
خوارې غاړې کښې کومه تېره لور یم

دَ شباب په نشه مست یمه زهٔ هسې
غمزاده په غم دَ کور او نهٔ دَ ګور یم

مذبذب یمه نهٔ آلې یم نهٔ دورې
دَ مذهب په نام تور ټکے یمه تور یم

دروغجن یم تش په خلهٔ مې دهوکه نهٔ شې
که په تن مې سپین لباس دے په زړهٔ تور یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــه خلـــۀ مـــې کـــه ســـحر الله کـــه
مابښـــام ډوبـــه پـــه کاســـه وي شراب خـــوريـــم

ماتومـــــــه تـــــنکي زړونـــــــه دا مـــــــې کار دي
پـــه زړۀ کلـــک لکـــه دَ کاڼـــي پـــه خلـــۀ ســـپوريـــم

پـــه ظـــاهر دي مـــا ابـــراش چـــې خطـــا نـــۀ شـــي
زۀ ســـړے پـــه ســـپين لبـــاس کښـــې ســـړي خـــوريـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مینه

مینــې پــه درســت جهــان عیــان کړمــه زهٔ
هېــر بــه یــې ښنګــه دا احســان کړمــه زهٔ

دَ لــــواغر پــــه خټکزینــــه خــــاوره
بیــا راژونــدے بــه خوشــحال خــان کړمــه زهٔ

دا مـــې پـــه زړهٔ کښـــې پښـــتنه مینـــه ده
چـــې دَ پښـــتون یـــې قـــدردان کړمـــه زهٔ

دا مـــې پـــه زړهٔ کښـــې دَبابـــا مینـــه ده
ذکـــر چـــې هـــر وخـــت دَ افغـــان کړمـــه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ لــــواغر دَ کاروان ســـــتورے یمــــه
خیــــبره تــــا بــــه هــــم روښـــان کړمـــه زۀ

دَ پښـــــتونخوا وران ویجـــــاړ ګلشـــــنه
پـــه خپـــل همـــت بـــه دې ودان کړمـــه زۀ

چـې دَ پښـتو پـه معنیٰ پـوي شـوم ابـراش
قســـم چـــې اوس یـــې مســـلمان کړمـــه زۀ

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

په ټکنه غرمه کښې په سرۀ نمر وګرځېده
حجرې ته پسې لاړه هم بهر وګرځېده

عجبه ده قیصه پښتون اکثر ترینه پټېږي
پښتو دَ نن پښتون پسې اکثر وګرځېده

ګرځېږي سپورې څنې شونډې وچې ښپې برېنډې
پښتون یې پیدا نۀ کۀ لر او بر وګرځېده

له هغسې پراته ده دَ وحشت په توره شپه کښې
هر څو که په لټون دَ رڼ سحر وګرځېده

په شته پښتون کښې نشته ده پښتون چې وۀ یې وینې
پښتو خواره فقیره در په در وګرځېده

ګویا شوه ما ابراش ته ویل یې دغه مې منزل دے
پښتو چې په شین غر دَ لواغر وګرځېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستړګې که دي ستړګې خوبس دا ستړګې
ډېرې جانانه او دلربا ستړګې

غلا وکړي زما نه دَ زړهٔ غلا وکړي
کله غروې چې تهٔ په غلا ستړګې

ګرانه که هر خو ده شاعري اشنا
ما ته یې آسانه کړي دَ ستا ستړګې

ژوند زما او ستا چې په نظر نهٔ شي
خدایے دې راپسې نهٔ کړي دَ چا ستړګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورک مې کړه په څان کښې په کاتۀ
ولې اړوې رانه بیا بیا سترګې

څیر څیر راته ګوره چې مارې شي نن
ډېرې ورېې تږې دي زما سترګې

ما اَبراش په دې جهان و نۀ لیدې
دغسې حسینې او زیبا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فن

بخت مې ښـۀ وۀ چې مـې داسـې سر پیدا کـۀ
چـې پـه شـعر کښـې یـې زمـا اثـر پیـدا کـۀ

پـه رګ رګ کښـې دَ دې فـن شـوم وردننـه
ځکـه مـا دَشـاعرۍ ګـوهر پیـدا کـۀ

څوک عمرونـه پسـې تېـر کـړي نـۀ یـې مـومي
حـیراني ده چـې مـا داسـې زرپیـدا کـۀ

چـې مونـدۀ شي هغـه در پـه ډېـره ګرانـه
مـا پـه څـۀ آسـانه هغـه در پیـدا کـۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه زر چــې یــې حصــول پــه بوډاتــوب شي
مــا پــه ځــوانۍ ځــوانۍ هغــه زر پیــدا کــۀ

کــه حــالات پــه بــره ځــي لکــه کــونتره
ورتــه مــا هــم عقــابي نظــر پیــدا کــۀ

کــه حــالات کــړي دَ پلکونــو ګزارونــه
خــو مــاهم ورتــه سندان ځیګــر پیــدا کــۀ

اوس مــې خــوف نــۀ دَ بــاران شــته نــۀ دَ اَبــر
مــا اَبــراش دَ تــورې شــپې ســحرپیدا کــۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

کلــه خوشــحال بابــا او کلــه اجمــل خــان یمــه
پــه تخیــل کښــي چــې بــوډا وي هغــه ځــوان یمــه

نــۀ څــوک غــلام ګــڼم او نــۀ دَ چــا خــاني منمــه
دَ خپلــې خــونې هــم غــلام یمــه هــم خــان یمــه

زۀ رهنمــا دَ یــوې ضــلعې او صــوبې نــۀ یــم
رهنمایــــیِ تـــه زۀ پیـــدا دَ کل جهـــان یمـــه

ماتـــه پېغـــور دَ یوســـفزي او مهمنـــد مـــۀ راکـــوه
خټک ضرور یــم خــو پــه اصــل کښــې افغــان یمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوسفزي دي که مهمند کـه بنـوڅي او مـروت
دَ ټولــو ځــار شـــمه دَ ټولــو نــه قربــان یمـــه

کـه لـواغر سـتایم خیــبر هــم هېــرولے نـهٔ شــم
ځکــه چــې زهٔ دَ خپــل نیکــهٔ پــه پــل روان یمــه

په هر یو بیـت کښـې بـه افغـان فخـر افغـان یـادوم
ځکه چې زهٔ اَبـراش نمسـے دَ خوشـحال خـان یمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

وران به نهٔ شم هېڅکله که وران يې کړم
هر څو که آسان يمه خو ګران يې کړم

نهٔ دې دا زما دا دې دَ غېرو رنګ
دا چې په کوم رنګ باندې عيان يې کړم

ښه به دَ باطل په زمکه نهٔ لګي
ورم به يې دَ ځان سره طوفان يې کړم

دې به هم سپرلے په برغو نهٔ ويني
زهٔ که يې تالا کړمه خزان يې کړم

کړم به يې رسوا په جهان دغسې
څهٔ رنګ چې رسوا په درست جهان يې کړم

ځان دې ما اَبراش ته چا ځان نهٔ ويل
دا دې دَ پښتو کمال چې ځان يې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفن

دا بینا سترګې ړندولې نۀ شم
دغسې نور ژوند تېرولې نۀ شم

په دې سرکشي سر مې څۀ وکړمه
وایې کټ بۀ یم تیتېدلې نۀ شم

په سرکشۍ کښې یې پښتو پوشیده
ځکه څۀ بند ورته تړلې نۀ شم

هغه چې هر پل زما سر ماتوي
زۀ یې هم ګل په سر ټومبلې نۀ شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس بــهٔ کفـــن پــه سر تـــړم ملګـــرو
بـس دې نـور اوښــکې څڅـولے نـهٔ شـم

زړهٔ مــې پښـــتون پــه دېــرو نــهٔ پــوهېږي
چــل ول دَ غېــر غونــدې کــولے نــهٔ شــم

اَبــراش پــه ښــهٔ او پــه بــد نــهٔ پــوهېږم
امــین پــه پټــو ســترګو ویلــے نــهٔ شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکرو خیال

کــــه مــــې اخلــــې امتحــــان
نــــو دا ګــــز دے دا میــــدان

یــــا ســــپوږمی دَ خوارلســــم
یــــا یــــم ســــتورے دَ آســــمان

هــــر یــــو شــــعر مــــې ننګیــــالے
دَ بابــــا پــــه پــــل روان

عجیبــــه زمــــا غــــزل
هــــم رقیــــب دې هــــم جانــــان

فکــــرو خیــــال مــــې دَ یــــو پیــــر
تــــن او مــــن مــــې دَ یــــو ځــــوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پښتون یم

مسلمان یم ښـهٔ سـړے یـم چې پښـتون یـم
کلــه ګل کلــه ازغــے یــم چـې پښــتون یــم

که بې ننګـه دے مغـل دے یـا فرنـګ دے
ننګیــالے او توریــالےیم چــې پښــتون یــم

زیست روزګار کـه دَ دنیـا مـې پـه پښـتو شي
په عقـبیٰ کښـې بریـالے یـم چې پښـتون یـم

درد و غـم بـه مـې پـه هیڅـا پیـرزو نـهٔ شي
دَ دردمند دَ زړګي سوے یم چــې پښــتون یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــه قیصـــه دَ محبـــت او ســـرېتوب وي
یـا لـوګېږم سـپیلنی یـم چـې پښـتون یـم

کـــه دَ پـــت او دَ عـــزت خـــبره راشي
سره لمبـه یـم او لـوګی یـم چـې پښـتون یـم

لېونتـوب بـه دې خپـل هېـر شي لېونیـه
اَبـراش هسـې لېـونی یـم چـې پښـتون یـم

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

رموز

څـــهٔ یــې حســـن څـــهٔ شـــباب
لاجـــــــواب دے لا جـــــــواب

هـــــم تپــــه ده هـــــم غـــــزل
هـــم مطـــرب دے هـــم ربـــاب

پـــه یـــو ځـــاے پټښـــي موجـــود
هـــم ســـکون هـــم اضـــطراب

پټښــــي ډېـــــر بـــــه شي لاهـــــو
ســــــمندر دے یـــــا دریـــــاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ هـــــر تــــــن دَ مـــــن ســــــوال
دَ هــــــر کـــــس دَ ســــــوال جـــــواب

عجیبــــــــه یــــــــې دي رمــــــــوز
هــــــم غـــــــلام دے هـــــم نـــــواب

انقـــــــلاب دے انقـــــــــــــلاب
دَ اَبــــــــراش ختہـــــــک کتــــــاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت

پـت زمـا عـزت زمـا الفـت زمـا
ګـران پـه مـا دَ ځانـه خـوږ ملـت زمـا

وران شـه ودان مـۀ شـه دَ هغـو جنـت
څـوک چـې ورانـوي دغـه جنـت زمـا

لرې کړه دَ روڼ مخ نـۀ يـې شـپه دَ غـم
يـه ربـه پـوره کـړه دا حسـرت زمـا

يـو ځـل مـې دَ زړۀ پـه سـترګو وګـوره
تـا تـه بـه ښـکاره شي صـداقت زمـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې کړې قيصې دَ مايوسۍ راته
تا ليدلے نۀ دي جوړ همت زما

کړم چې ايارې دَ ګل دَ زړۀ په خون
دغه ده جذبه دَ حريت زما

بې له دۀ يم زۀ اَبراش يو خوار فقير
دغه دے جاګير او ملکيت زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمندر

زړۀ یمـــه ځیګـــر یمـــه دَ فکـــروفن
زۀ یـــو ســـمندر یمـــه دَ فکـــروفن

تـــل وینـــم دَ شـــعر و غـــزل تـــل وینـــم
داســـې یـــو نظـــر یمـــه دَ فکـــروفن

تـا تـه کـه دَ مـچ وزر یـا خـس ښـکارم
زۀ یـــو درون شـــجر یمـــه دَ فکـــروفن

تنـــده بـــه دَ فـــن دَ تـــږې ماتـــه کـــړم
زۀ حـــوض کـــوثر یمـــه دَ فکـــروفن

پـټ شي دَ فلـک سـتوري چـې مـا وینـي
نمـــر یـــم هســـې نمـــر یمـــه دَ فکـــروفن

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـا تـه بـه ګیلـټ او یـا بـه سـپین ښـکارم
زر یمـــــه سرۀ زر یمـــــه دَ فکـــــروفن

خـداے دې تـا بینـا کـه چـې مـې ووینـې
زۀ یـــو روڼ ســـحر یمـــه دَ فکـــروفن

زۀ دې کـه تـر غـوږ شـومه اوتـر بـه شـې
زۀ هغـــه خـــبر یمـــه دَ فکـــروفن

سر کـه خـوري خـو سر وي پـه مـنزل پسـې
زۀ یـــو داســـې سر یمـــه دَ فکـــروفن

ستا په سـپک نظـر کنبـې بـه زۀ سـپک یمـه
زۀ اَبـــراش شـــین غـــر یمـــه دَ فکـــروفن

❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــا کـــه دَ بنــو څـــوکې تېـــرې کړلـــې
مــا هـــم ورتـــه ځـــوانې حوصـــلې کړلـــې

تـــا کـــه ارادې دَ مینـــې ختمـــې کـــړې
مـــــا ورتـــــه محکمـــــې ارادې کړلـــــې

دا بـــه شي سرخـــي دَ ســـتا دَ سرو شـــونډو
تــا کــه مــې پــه خــون منګلــې سرې کړلــې

بــې مقصــده نــهٔ شي کېــدے دا ســترګې
یــا دې چــې زمــا پــه لــور کــږې کړلــې

هســـې دې خطـــا پـــه لوســـو پوســـو شـــوم
هســـــې دَ دروغـــــو دې وعـــــدې کړلـــــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــاتې دې نــهٔ بيــا او نــهٔ صــبا بيګــا
ختمــې دې بــس ټــولې بهــانې کړلــې

زهٔ دَ روڼ ســـحر پـــه طمـــع پايمـــه
تاکــه مــې پــه ژونــد تيــارې خــوارې کړلـې

نــن دې چــې لونــدو زلفــو له څنــډ ورکـهٔ
بيــا مــې دې پــه زړهٔ کښــې زلزلــې کړلــې

بيــا دې چــې رانېــغ کــړل پښــتانهٔ بانــهٔ
ختمــې مــې دې ټــولې وسوســې کړلــې

زهٔ اَبــــراش ډاډه وم پـــه راتلـــو دَ ســـتا
ځکـــه درتـــه مـــا نـــن اشـــارې کړلـــې

❁ ✿ ❄ ❖ ❁ ✿ ❄ ❖ ❁ ✿ ❄ ❖ ❁

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَسروولی

دَ غیـــر پـــه خـــاوره ابـــادی جـــوړوې
پـــه خپلـــه خـــاوره بربـــادی جـــوړوې

هـــره قیصـــه دې دَ مســـتی نخښـــه ده
څـــۀ له بهـــانې دَ بـــې وســـی جـــوړوې

خپلـــه پښـــتو دې ســـپورې څنـــې ژاړې
تـــۀ نـــورو ژبـــو له کمځـــی جـــوړوې

ویـــل دَ پښـــتو نـــاوې نـــن مـــا اَبـــراش تـــه
مـــا له بـــه تـــه دَ سرو ولـــی جـــوړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحال خان

فرنـــــګ کـــــونتره دَ هــــوا وکړنـــــه
تــــهٔ عقابـــــي ورتـــــه نظـــر جـــوړ کـــه

بيـا چـې پـه زړهٔ شي خوشـحال خـان دَ مغـل
له ځانــــه داســـې بهـــادر جـــوړ کـــه

چـې دَ خوشـحال شـمله پـرې فخـر وکـړي
پښـــــتو نــــه سر دې داســـې سر جوړ کـــه

چــې دَ فرنــګ دَ ظلــم شــپې ختمــې شي
تــورې له شرنــګ ورکــه ســحر جــوړ کــه

دواړه دي ســــتا دَ محبـــــت پـــــه طمـــع
قلـــم جانــــان خنجـــردلبر جـــوړ کـــه

❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا چــې ســـتادَ زنـــې پـــه سر زخـــه ده
خوښـــه مـــې ده بـــې حـــده مـــې خوښـــه ده

ښخ لکه چې خس شي دَ چا سترګو کښې
دغســـې زمـــا پـــه زړهٔ کښـــې ښـــخه ده

ســـتا دَ فـــراق اور کـــړم زهٔ لمبـــه لمبـــه
ځکـــه خـــو ســـینه دَ رقیـــب یخـــه ده

ستا نـه مـې خفګـان نشـته خفـه مـهٔ شي
خـــواره دَ ازل نـــه زمـــا برخـــه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دَ ژوند کتاب کښې زما نوم چې ؤ
تا ترینه اوښکلې هغه پخه ده

زړۀ دې فولاد نۀ دې آخر مات به شي
وشولې مودې چې ستا په نخښه ده

ما ابراش خټک ته آفت نۀ ښکاري
هر هغه آفت چې ستا له مخه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم لیوني زلمي

تـهٔ مـې یـې هـر څـهٔ وطنـه یـم پـه تـا قربـان
دغـــــه ده دعا زمــــــا اوســــــې تــــــل ودان

عهد چې یـو ځـل وکـړي پـه شـا بیـا کلـه ځـي پښـتون
ستا په ننګ ناموس بانـدې بـه خپـل سر ورکـوي پښـتون
مخکښــې یـې ګټلـې یـې هـم بیـا بـه دې ګټـي پښـتون
کـــړي بـــه ســـتا دښـــمن پـــه وینـــو ســـور دَ کل جهـــان
دغـــــه ده دعا زمــــــا اوســــــې تــــــل ودان

مـــونږ یـــو لیـــونې زلمـــي مـــونږ یـــو توریالـــي زلمـــي
هـــم یـــو ګلالـــي زلمـــي هـــم ازغـــي ازغـــي زلمـــي
هـــم دَ شرافـــت قایـــل هـــم یـــو لیونـــي زلمـــي
مـــونږ یـــو ننګیـــالي زلمـــي پـــه شـــان دَ خوشـــحال خـــان
دغـــــه ده دعا زمــــــا اوســــــې تــــــل ودان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے دَ وطــن خــاورې ســتا دښــمن دې هــم دښــمن زمــا
تــا بانـــدې قربـــان، قربـــان کـــړم تـــن او مـــن زمـــا
هـــر مـــدام تیـــار یمـــه پـــه سر ایښـــې کفـــن زمـــا
زۀ دَ خپـــل بابـــا پـــه شـــان ولاړ یـــم پـــه میـــدان
دغـــــه ده دعا زمـــــا اوســـــې تـــــل ودان

ســـترګې عقابـــي لـــرو، زړونـــه دَ زمـــري لـــرو
عقـــل دَ بابـــا پـــه شـــا ن تـــوره ابـــدالي لـــرو
بـــل دَ تـــاریخ پـــاڼې هـــم مـــونږه زرزاري لـــرو
تـــا بـــه جـــوړۈ وطنـــه مـــونږ جنـــت نشـــان
دغـــــه ده دعا زمـــــا اوســـــې تـــــل ودان

تــۀ دَ خوشــحال خــان وطــن هــم دَ باچــا خــان وطــن
تـــۀ دَ ابـــدالي وطـــن هـــم دَ ایمـــل خـــان وطـــن
تــۀ جانــان جانــان وطــن تــۀ یــې زمــا ځــان وطــن
تـــۀ دې مـــا اَبـــراش خټـــک مـــذهب او تـــۀ ایمـــان
دغـــــه ده دعا زمـــــا اوســـــې تـــــل ودان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتونخوا

لاســـونه پورتـــه کـــړئ دَ پـــاره دَ دعا ملګـــرو
خدایے مـو دې تـل ساتـــي ابـاده پښـتونخوا ملګـرو

خدایے دې دې سیمې ته یو داسې لوے مقام ورکړي
داســې چــې نــهٔ وي بلــه ســیمه پــه دنیــا ملګـرو

پــه دغــه ســیمه کښــې اوســیږي ننګیــالي پښــتانهٔ
چې دَ هر چا پــه خلــهٔ وي بــس دغــه وینــا ملګـرو

په پښتونخوا که خـدایے راخـور کړلـو دَ امـن څـادر
ورانـــه دنیـــا بـــه بیـــا ودانـــه شي زمـــا ملګـــرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ زوروړو زور دې کــم شي دَ جــابرو جـــبر
ظلـم زيـاتے چې پـه نـادار وۀ نـۀ شي بيـا ملګـرو

راځـئ پـه جمـع چې نــن دغســې دعا وغــواړو
دَبــد نظــرو مــو دې اوســاتي مــولیٰ ملګـــرو

دَ پښــتونخوا سـيمه دې وخانـدي خوشـحاله دې شي
دې مــا اَبــراش پــه زړۀ ده دغــه تمنــا ملګـــرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې په تپه مې یکه زار نۀ کوي
خواص خمسه به یې کار نۀ کوي

په خلۀ یې ګفت لکه ګونګے اونۀ کۀ
اوتراوتر ګوري ګفتار نۀ کوي

خلۀ دَ مالدار ده چې درانۀ ویل کا
درانۀ ویل خلۀ دَ نادار نۀ کوي

دَ چا چې کار وي هم هغه له ښایي
څوک دې غرض دَ بل په کار نۀ کوي

هر هغه کس چې دَ خواص خاوند وي
زما دَ فن نه به انکار نۀ کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیـــل

(په خصوصي فرمایش دَ نورالحسن)

څـــو بـــه پـــه لـــوري دَ خیـــبر جانانـــه زمـــا
وایـــو بـــه ښـــهٔ پکښـــې چکـــر جانانـــه زمـــا

دَ ادیبـــانو ښـــکلے ښـــار نوښـــار تـــه بـــه ځـــو
دَ خوشحال خان بابا مـــزار، مـــزار تـــه بـــه ځـــو

بیـــا بـــه راځـــو پـــه پېښـــور جانانـــه زمـــا
وایـــو بـــه ښـــهٔ پکښـــې چکـــر جانانـــه زمـــا

دَ خړ خیبر هغه دنـــګ غرونـــه ګـــورو بـــه یـــې
دَ ننګیـــالو دَ خـــون رنګونـــه ګـــورو بـــه یـــې

ښـــهٔ پـــه ډک زړهٔ پـــه ډک نظـــر جانانـــه زمـــا
وایـــو بـــه ښـــهٔ پکښـــې چکـــر جانانـــه زمـــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوهاټ به ګورو هم حسینې جتې تـه بـه ځـو
دَ ډانډ فقیر غمګـین بابـا روضـې تـه بـه ځـو

ګـورو بـه هـم دَ سـویري غـر جانانـه زمـا
وایـو بـه ښـهٔ پکښـې چکـر جانانـه زمـا

دَ څـوترې بـه خامخـا کـوو سـېلونه
هلتـه هـم ډېـر دي دَ لیـدو ښایسـته ځایونـه

خـاص کـر شـین غـر دَ لـواغر جانانـه زمـا
وایـو بـه ښـهٔ پکښـې چکـر جانانـه زمـا

دَ ښایسـته کـرک نـه پـس دَ بنـو ښـار دے
دَ غازي سیال صاحب دا ښار څهٔ مزیـدار دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختـــر یـــې هریـــو مزدیګـــر جانانـــه زمـــا
وایـــو بـــه ښـــۀ پکښـــې چکـــر جانانـــه زمـــا

واپس به بیا راشـو کـرک تـه دمـه بـه وکـړې
دې ما ابراش خټک په کلي کښې شپه به وکړې

کـور تـه بـه لاړ شـې بیـا سـحر جانانـه زمـا
وایـــو بـــه ښـــۀ پکښـــې چکـــر جانانـــه زمـــا

(ډانډ فقیر او غمګین بابا دَ دؤو بزرګانو نومونه دي چې
په جتهٔ اسماعیل خېل کښې دي او دَ سویري غر دَ جتهٔ
اسماعیل خېلو دَ یو غر نوم دے)

(c) ketabton.com: The Digital Library

کافر

کــه دانــا یــې هــر دم فکــر دَ عقبــا کــه
ادنیٰ ځــــئ له دلتــــه پـــایې ځـــان اعلیٰ کــــه

جــوړ کافــر شــه ادم زاد چــې رســوا نــهٔ کــړې
خدای هغه کاندي رسـوا چـې بـل رسـوا کـه

هر یو کـس بـه روڼ سـحر درتـه ښـکاره شي
تــــهٔ خچنــــه آئینــــه دَ زړهٔ صــــفا کــــه

اول تــول وکــه دَ ځـــان پــه خپلــه تلــه
تــول دَ بــل پــه خپلــه تلــه بانــدې بیــا کــه

خدای دې نهٔ که چې بیرون مـې شي له فکـر
هغـه خـوک چـې هـر مـدام فکـر زمـا کـه

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دَنور محمد ملنګ دَشعري مسودې دَ ورکېدو په حقله يو څو شعرونه)

ځوانه جذبه غټه حوصله وه په ساعت کښې لاړه
ستا دَ ټول عمر سرمايه وه په ساعت کښې لاړه

پکښې سُرونه هم آهونه اباسين فکرونه
دَښو لفظونو خزانه وه په ساعت کښې لاړه

ستا شخصيت او لوړقامت يې عکاسي کوله
لکه شين غر هسې درانه وه په ساعت کښې لاړه

دَ نزاکت او دَ جدت نوي رنګونه پکښې
دَ ښايستونو مجموعه وه په ساعت کښې لاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا دَ شـــعري مســـودې دَ ورکېـــدلو قیصـــه
لکه بـیخي چـې افسـانه وه پـه سـاعت کښـې لاړه

ستا شاعري په دې بـې کېفه بې سروره ژوند کښـې
دَ کېف نـه ډکـه پیمانـه وه پـه سـاعت کښـې لاړه

ملنګــه بــې شــکه دَ ســتا وه مګــر ســتا شــاعري
دَ هر پښتون دَ سر شـمله وه پـه سـاعت کښـې لاړه

دې ما اَبراش خټک دَ ژوند په تکه توره شپه کښـې
دا دَ امیــد بلــه ډیــوه وه پــه ســاعت کښـــې لاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شړپه شړوپ

دَ بـــې عقلـــه عقـــل منـــد توبـــه توبـــه
نصـــیحت اوري نـــهٔ پنـــد توبـــه توبـــه

دَ قینچـیٍ غونـدې پـه هـر ځـاے کښـې چلیـږي
خُلـــهٔ بـــه نـــهٔ کـــړې دَ دهٔ بنـــد توبـــه توبـــه

کړپـه کـړوپ پـه شـړپه شـړوپ بـه دې پـاګل کـه
چـــې پـــه څـــهٔ هـــم وهې شـــوخند توبـــه توبـــه

وازه خلهٔ به وي هـر ځـاے کښـې چـپ بـه نـهٔ شي
کـــه یـــې وټـــوکے هـــر چنـــد توبـــه توبـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قند ته ګند او ګند ته قند وایي بې عقل
خوري به ګند لکه دَ قند توبه توبه

یو چې وخوري خاځخا ورپسې بل خوري
په خپل ګند پسې سوګند توبه توبه

زۀ ابراش تر دې سپېمو یمه راغلې
یم پښېښ شوې په څۀ ګند توبه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم مور

شـــنه لـــوخړه بیـــا فضـــا شـــوه
شـــور و غُـــل شـــو واویـــلا شـــوه

تـــوره شـــپه تـــوره بـــلا شـــوه
اچانـــک پکښـــې برېښـــنا شـــوه

دا برېښـــــــــنا وه دَ بمونـــــــــو
غورځیـــدل چـــې دَ جـــازونو

پورتـــه بیـــا دَ اور لمبـــې شـــوې
دَ اســـمان لمنـــې سرې شـــوې

ســـوزېدل خـــړ خـــړ کورونـــه
پـــه هـــر لـــور شـــول فریادونـــه

ماشـــومان پـــه سرو لمبـــو کښـــې
سرهٔ ګـــلان پـــه سرو لمبـــو کښـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــو ویــل چــې بابــا جانــه
چرتــه لاړې پــه مــا ګرانــه

بــل ویــل چــې خــوږې مــورې
یــــه زمــــا دَ زړهٔ ټکــــورې

دا اورونـــه رانـــه مـــړهٔ کـــه
مـــا پـــه غېـــږه کښـــې اودهٔ کـــه

اســـتوګن چـــې دَ نـــیران دے
دا بچـــے دَ یـــو افغـــان دے

افغـــان یـــا هـــم پـــه ګـــډا یـــم
خـــهٔ بـــې غمـــه بـــې پـــروا یـــم

چـــې دَ هـــر چـــا دَ خنـــدا یـــم
دا بچـــے دَ پښـــتونخوا یـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونـد دې مـا اَبـراش سـور اور دے
راتــه کـــور لکـــه دَ ګـــور دے

پـه غوړونـو کښـې مـې شـور دے
دغـــه شـــور دَ یـــوې مـــور دے

دغـــه مـــور دَ یـــو افغـــان ده
یـــک یـــوازې پـــه میـــدان ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

عجیبه زما فطرت دے عجیبه غوندې پښتون یم
دَ پښتو نه مې نفرت دے عجیبه غوندې پښتون یم

په پښتو چې کړي خبرې دَ هغو سره په جنګ یم
دَ پښتو رنګین غزل دَ اورېدو سره په جنګ یم

دروغ نه دا حقیقت دے عجیبه غوندې پښتون یم
دَ پښتو نه مې نفرت دې عجیبه غوندې پښتون یم

دَ اغیارو رنګ کښې رنګ یم دَ پښتو نه نا خبره
ډېره ښه رابانـدې لګي دَ انډیا هره سندره

دا مې ننګ دا مې غېرت دے عجیبه غوندې پښتون یم
دَ پښتو نه مې نفرت دې عجیبه غوندې پښتون یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکـــه تـــن چـــې بـــې له سره بـــې معنـــې
داســـې زۀ بـــې له دلـــبره بـــې معنـــې

تـــذکره ســـتا دَ جمـــال چـــې پکښـــې نـــۀ وي
هـــم تپـــه او هـــم ســـندره بـــې معنـــې

چـــې پـــه مـــوتې کښـــې دَ بـــل وي دَ ســـتا نـــۀ وي
دَ ســـــرو زرو ملغلـــــره بـــــې معنـــــې

دَ اخلاص خونـد و خوږلـت چـې پکښـې نـۀ وي
ســـتا پـــه ستونـــې کښـــې شـــکره بـــې معنـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په لاس کښې یې موتی دَ توري نهٔ وي
که اغوستې یې وي زغره بې معنې

چې په زور او زر کښې سم ورسره نهٔ وي
داسې سر سره ډغره بې معنې

نهٔ څوکۍ او نهٔ سرهٔ زر لري دا ځکه
دَ اَبراش هره خبره بې معنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَبقا ژوند

تــــهٔ دَ ســــوزېدو دَ پـــاره ســــوزه تــــهٔ
زهٔ دَ الوتــــو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

تــــهٔ لکــــه دَ بــــت ولاړ ولاړ بــــه وې
زهٔ پــــه وړانــــدې تلــــو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

زهٔ دَ بقــــا ژونــــد دَ ورکېــــدو نــــهٔ یــــم
تــــهٔ دَ ورکېــــدو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

اے حاسده دلتــه کښې هــم هلتــه کښې
تــــهٔ دَ سرو لمبــــو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

زهٔ ابــــراش دَ بــــل پــــه ښــــادۍ ښــــاد یمــــه
تــــهٔ دَ ژړېــــدو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیر و شر

شر د جهالــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو
جهــل دَ ظلمــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو

شر د ســـــپېکدلو نــــوم، شر دِ ټيټېــــدلو نــــوم
شر دَ لـــوږو تنـــدو نــــوم، شر دَ کړېـــدلو نــــوم
یـــا دَ ورانېـــدلو نــــوم یـــا دَ ورانولـــو نــــوم
شر دَ ژړېـــدلو نــــوم او شر دَ ورکېـــدلو نــــوم

شر دَ ذلالــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو
شر دَ جهالــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو

شر دَ مُــلا جــان تحفــه یــا دَ کــډ وړ خــان تحفــه
شر مــونږ له راکــړي څــهٔ ! کونــډې یتیمــان تحفــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــا دَ ســـتا دَ سر تحفـــه یـــا زمـــا دَ ځـــان تحفـــه
مـــرګ له یـــې ورکـــړي دي ګل ګل ماشـــومان تحفـــه

شر دَ هلاکـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

ننـګ زمـونږ او جنـګ زمـونږ علـم تـه اړتیـا لـري
تـوپ زمـونږ تُفنـګ زمـونږ علـم تـه اړتیـا لـري
دا دَ تـورې شرنـګ زمـونږ علـم تـه اړتیـا لـري
دغـه وطـن ړنـګ زمـونږ علـم تـه اړتیـا لـري

علـم دَ حکمـت نښـخه شر بـه نـوره نـهٔ کـوو
شر دَ جهالـت نښـخه شر بـه نـوره نـهٔ کـوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زمــونږ دَ رب پیغــام، یــو قلــم او یــو کتــاب
دا مــو دَ مــذهب پیغــام یــو قلــم او یــو کتــاب
دا دَ هــر منصــب پیغــام یــو قلــم او یــو کتــاب
دغــه دَ مطلــب پیغــام یــو قلــم او یــو کتــاب

دا دَ عمــارت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو
شر دَ جهالــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو

خیــر کښــې دَ کاګل ســوري لانــدې یــخ بادونــه دي
خیر کښې دَ بنګړو شرنګـا خیـر کښـې ګودرونـه دي
خیر کښې خوشبویۍ خورې خیر کښې سرهٔ ګلونه دي
خیر کښې دَ جانان تر څنګ رنګ رنـګ محفلونـه دي

خیــر دَ محبــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو
شر دَ جهالــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خېـــر دَ پرمختـــګ نامـــه ، خېـــر دَ خوشـــحالۍ نامـــه
خېـــر دَ اننګـــو سرخي خېـــر دَ رنګينـــۍ نامـــه
يـــا دَ ښـــاپيري نامـــه يـــا دَ ښـــاپيرۍ نامـــه
وايمـــه ابـــراش خټـــک خېـــر دَ ودانـــۍ نامـــه

خېـــر دے دَ زينـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــۀ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــۀ کـــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خپل همت وژاړم که دا سترې سفر وژاړم
که نه دَ کلي نه ورک شوې خپل دلبر وژاړم

په هره خونه او کوته او په در اوور وریږي
کومه کوته او خونه وژاړم، کوم در وژاړم

وزیرستان وانهٔ وژاړم که دا زړهٔ پښور
لغمان وژاړم که هلمندکه هشنغر وژاړم

تهٔ دَ بارودو ګرد و ړوند کړې زهٔ دې هم نهٔ وینم
ستا سترګې وژاړم که دغه خپل نظر وژاړم

جرأت به غواړي تش په دې باندې به کار وهٔ نهٔ شي
په ځای دَ اوښکو که دَ وینو سمندر وژاړم

ابراش په دوه ځایه مین یم اخر څهٔ وکړمه
هلته کابل او که نه دلته پښور وژاړم

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library